

பா்த்ருஹரி நீதி சதகத்தின்

ரிப்பன் பிரஸ், சென்னை]

[விலை அணா 3

தமிழ்நாடு அரசாங்கம்
பதிவு

மஹா கண்டி திருநெல்வேலி

பர்த்ருஹரி நீதிசதகம்

மூலமும் உரையும்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

முடிமாத் ம. மாணிக்கவாசகப் பிள்ளை

ஆயர்சுள் பிசம்புள் வகவமாசு னொற்பெயர்த்தமுடும்,
பெடிபார் லுமற்றிய தெளிபொருள் விளக்க உரையும்.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியத்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1955

விலை ரூ. 1.00

[All Rights Reserved]

பர்த்ருஹரி நீதி சதகத்தின்
விஷய அட்டவவரிண

அதி காரம்	விஷயம்	பக்கம்
	பரப்ரஹ்ம வணக்கம் ...	1
1	முர்க்கர் ...	...
2	கல்வி ...	6
3	விரம் ...	11
4	பொருள் ...	16
5	தீயோர் ...	22
6	நல்லோர் ...	27
7	உதவி ...	33
8	துணிவு ...	39
9	தெய்வம் (கடவுள்) ...	45
10	ஊழ் ...	48
	செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி ...	53

ரிப்பன், புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்: ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் திவ்ய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரமும்: விலை ரூபா 1-12-0

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்: ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் திவ்ய சரித்திரமும், கதாமிர்தமும், உபதேச வாக்கியங்களும் ரூபா 1-4-0

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்: ஆதி சங்கராசாரியர் திவ்விய சரித்திரம் (ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் படங்களுடன்) ரூபா 1-4-0

ஸ்ரீ ராமானுஜ விஜயம்: விசிஷ்டாத்வைத மத ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ ராமானுஜாசார்யரின் விரிவான சரித்திரம்: விலை ரூபா 2

ஸ்ரீ மாத்வ விஜயம்: ஸ்ரீ மத்வாசாரியரின் விரிவான சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை ரூபா 1

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் விரிவான சரித்திரம்: ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் ஜனனமுதல் மஹா சமாதி வரையில் உள்ள விரிவான சரித்திரம்: விலை ரூபா 2

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் விரிவான உபதேச சாத்தங்கங்கள்: ரூபா 2

ஸ்ரீ விவேகாநந்தர் விரிவான சரித்திரம்: ஸ்வாமிகளைப்பற்றி இதுவரையில் தமிழில் வெளிவராத அநேக அற்புத சம்பவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ள புதிய நூல்: விலை ரூபா 2

திவ்விய தேச யாத்திரையின் சரித்திரம்: ஆரிய தேசமாகிய நமது இந்தியாவிலுள்ள திவ்விய ஸ்தல, திவ்விய தீர்த்த, திவ்விய பர்வதாதுகளின் மஹிமையும் விசேஷங்களும்: முதல் பாகம் (வட தேசங்கள்) விலை ரூபா 2

தக்கண இந்தியா சரித்திரம்: ௧௯22-ம் பாகம் (தென் தேசங்கள்) விலை ரூபா 5

சிவகோக்தா வினாக்கழம் சிவகேசுதராலய மஹோத்திஷ-உண்மை வினாக்கழம்: விலை ரூபா 1-8-0

பரமபதி துணை

பர்த்ருஹரி நீதிசதகம்

மூலமும் உரையும்

பரப்ரஹ்ம வணக்கம்

(வேண்பா)

கால அளவுங் கருதரிய தேசத்தின்
மூல அளவு முடிவுமின்றி—ஞாலமெங்கும்
ஞான நுபவத்தால் நாடுசுயஞ் சோதிமயந்
தானும் பொருளெமக்குச் சார்பு.

(உரை) கால தேச அளவு முடிவுமின்றி ஞானமயமாய்,
சாதுக்க னெல்லாம் ஞானநுபவத்தால் நாடுகின்ற சாந்த சுயஞ்
சோதிமயந் தானாகிய பரம்பொரு ளெமக்குத் துணை. (ஆகையால்,
அதனை வந்திக்கின்றோம்.) (1)

முதல் அதிகாரம்

மூ ர் க் க ர்

(வேண்பா)

தெரிந்தார் அருவருத்தார் செல்வஞ் சிறந்தார்
கிரிந்தார் அகந்தை செறிந்து—பிரிந்தார் கீழ்
மக்களுக்கும் கேட்டு மதியில்லை ஆகவினென்
சொற்க ளடங்கினவே சோர்ந்து.

2.

பாத்தூறிய நீதி சதகம் உரை

[முதல்

(உரை) தெரிந்தார் அருவருத்தார்கள். கல்வி பொருட் செல்வங்களில் மிகுந்தவர்கள் கர்வத்தால் மனம் வேறுபட்டார்கள். இவர்களின் வேறாகிய கீழ்மக்களுக்குக் கேட்கும் அத்தனை அறிவில்லை. ஆகையால், என் சொற்கள் சேர்ந்து எனக்குள்ளேயே அடங்கிப் போயின. (2)

(வேண்பா)

தெரியார்க் கெளிதில் தெரித்தலாம் நன்றாய்த் தெரிந்தார்க்கும் ஒப்பத் தெரித்தல்— அரிதன்றால் அற்ப மதியால் அனைத்துமுணர்ந் தோமென்னும் அற்பருக்கார் சொல்வார் அறிவு.

(உரை) தெரியாதவர்களுக்குச் சலபமாய்த் தெரிவிக்கலாம். நன்றாய்த் தெரிந்தவர்களுக்கும் ஒப்பும்படி தெரிவித்தல் அருமையல்ல. (இன்னுஞ் சலபம்.) அற்ப அறிவால், 'எல்லாம் அறிந்து விட்டோம்' என்று இறுமாந்திருக்கும் அற்பருக்கு அறிவு சொல்ல யாராலாகும்? (பிரமதேவனாலும் முடியாது என்றபடி.) (3)

(வேண்பா)

முதலைப்பன் மணியு முயன்று பெறலாம் சிதலையில்லிற் பாம்பைச் சிரத்தற்—புதமலர்த்தார் ஆக்கி அலைவீசும் ஆர்கலியைத் தாண்டலாம் மூர்க்கனைச்சீ ராக்கலா மோ.

(உரை) முதலைவாய்ப் பற்களின் நடுவிலுள்ள மாணிக்கத்தை யேனும் முயற்சி செய்து வெளியில் வாய் பெறலாம். கறையன் புறநில் (சீறும்) பாம்பையேனும் அற்புதமான மலர்மாலையாக்கித் (தலையிற் குடலாம்). அலை வீசும் கடலையேனும் தாண்டலாம். ஆனால், மூர்க்கனை (மனந் திருப்பிச்) சீராக்க முடியுமோ? (முடியாது.) (4)

(வேண்பா)

எண்ணெய் மணலில் எடுக்கலாம் கானலைத்
தண்ணீர் குடிக்கச் சமைக்கலாம்—எண்ணிலாக்
கான முயற்கோடு காணலாந் கற்பிலா
நனைச்சீ ராக்கலா மோ.

(உரை) மணலில் எண்ணெய் முயன்று எடுக்கலாம். கானலைத் தண்ணீராக் குடிக்கச் செய்துகொள்ளலாம். கணக்கற்ற காட்டு முயற்கொம்பைக் கண்டுகொண்டு வரலாம். அன்றி, நல்லொழுக்க மில்லாத மூடனைச் சீராக்கயாராலாகும்? (ஆகாது.) (5)

(வேண்பா)

வாகை மலரால் வயிரங் குடையலாம்
மாகமல நூலால் மதகரியை—யூகமுடன்
கட்டலாம் தேனாற் கடலுப்பைப் போக்கலாம்
மட்டியைச்சீ ராக்கலா மா.

(உரை) மெல்லிய வாகைப்பூவால் வயிரத்தைத் தொலைக்கலாம் (என்றெண்ணுகிறவனும்), சிறந்த தாமரை நூலால் மதயானையைத் தந்திரமாய்க் கட்டலாம் (என்றெண்ணுகிறவனும்), ஒரு தேன் துளியால் கடல் நீரின் உப்பைக் கழிக்கலாம் (என்றெண்ணுகிறவனும், நல்ல சொல்லால் மடையனைச் சீர்திருத்த முயல்பவனும் சரியாவார்கள்); ஆனால், மடையனைச் சீராக்க முடியுமா? (முடியாது.) (6)

(வேண்பா)

மூடாறி யாமைதனை மூடுவதற் கேபிரமன்
பிடுபெறு மோனம் பிறப்பித்தான்—மூடரெலாம்
மூதுணர்ந்தோர் முன்னிலையில் மோனஞ்சா தித்தலே
தீகிலழ காருஞ் சிறந்து.

(உரை) பிரமன், மூடாகளுடைம அறியாமையை மூடி வைப்பதற்கே, (பெருமை பொருந்திய) மௌனத்தை உண்டாக்கினான். (ஆகையால்) மூடரெல்லாம், பண்டிதர்களுக்குக் கெதிரில் மௌனமாயிருத்தலே, (குற்றமற்றுச் சிறந்த) அழகாகும். (7)

(வேண்பா)

கொஞ்ச மதியானான் குஞ்சரமபோ லேமாந்து
விஞ்சம விவேகியென மேவினேன—மிஞ்சமதி
உத்தமர்பாற் பெற்றபின்னர் உள்ளகநதை விட்டறிந்தேன்
எத்தனைநான் மூடனா மென்று.

(உரை) நான் கொஞ்சம அறிவுடையவனா யிருந்ததனால் (அப்பொழுது) (மத) யானையைப்போல் இறுமாந்து, நிறைந்த அறிவாளி (நானே) யென்றெண்ணி விளங்கினேன். (பிறகு) பெரியோர்களிடத்தில் நிறைந்த அறிவைச் சிறிது சிறுதாய்ப் பெற்று, (அப்பொழுதே) என் இறுமாப்பைத் தோலைத்துவிட்டு, (மூர்க்கனாகிய) நான் எத்தனை அறிவில்லாதவனென்று தெரிந்து கொண்டேன். (8)

(வேண்பா)

புழுத்த கழுதையின் புல்லெலும்மை நாய்தன்
கழுத்தைமிக நீட்டிக் கடிக்கும்—வழுத்துஞ்சீர்த்
தேவேந் திரன்வரினுந் தேராது கீழுயிர்கள்
ஆவாவா புன்மையுணரா.

(உரை) புழுத்துத் துர்நாற்றம் வீசும் கழுதையின் பசையற்ற வெள்ளெலும்பை, நாய் அதிக ஆசையாய்த் தன் கழுத்தை நீட்டிக் கடிக்கும். (அப்போது அதனருகில்) எல்லாரும் புகழும் சிறப்பையுடைய தேவேந்திரன் வந்து நின்றாலும், (அதை) அறி

ந்து கூசாது. அற்பப் பிராணிகள் அந்தோ! (தாம் கொண்ட பொருளின் உயர்வு) தாழ்வை மதியா. (9)

(வேண்பா)

ஆகாய கங்கை அரன்முடியில் வந்ததற்பின்
வாகா யிமய மலையிடத்தில்—ஒகோவித் [தேர்ர்
தொல்லுலகில் பாதலத்தில் தோய்ந்ததுதம் வைப்பிழந்
பல்விதமாம் பாடுபடு வார்.

(உரை) ஆகாயத்தி லிருந்த கங்கையாறு சிவன் முடியில் வந்தது, அங்கிருந்து நோய் இமயமலைக்கு வந்தது; அங்கிருந்து இந்தப் பழமையான பூலோகத்துக்கு வந்தது; அங்கிருந்து பாதாளத்திற் பாய்ந்தது. (உயர் நிலையிலிருந்து) அதை யிழந்த வர்கள், இப்படியே பலவிதமான பாடு படுவார்கள். (10)

(வேண்பா)

அங்கிக்குத் தண்ணீர் அருக்கற்குக் கைக்குடையாம்
பொங்குகரிக் கங்குசமாம் போரேற்றுக்—கிங்கொருகோல்
நோய்வுக் கோடதியாம் நொய்யமன மூர்க்கரைநாம்
தூய்மைசெயற் கில்லைமருந் து.

(உரை) நெருப்புக்குத் தண்ணீரும், சூரிய வெப்பத்துக்குக் கைக்குடையும், மதயானைக்கு அங்குசமும், சண்டை செய்யும் எருதுக்கும் (கழுதைமுதலியவைகளுக்கும்) தடியும், நோய்க்கும் பாம்பு விஷத்துக்கும் மூலிகை (மருந்து மந்திர) முதலியவைகளும் மாற்றுகளாக தூல்களிற் குறித்திருக்கின்றன. ஆனால், அற்ப புத்தியுடைய மூர்க்கரை நாம் பரிசுத்தவான்க ளாக்குவதற்கு (எந்த சாஸ்திரத்திலும்) மருந்து இல்லை. (11)

2-வது அதிகாரம்

க ல் வி

(வேண்பா)

மணியருமை யோரரின் மதிப்பைக் குறைத்தால்
மணிக்குக் குறைவு வருமோ—அணிபொருள்யாப்
பாசிரியன் தான்வருந்த யார்மதியா னேனுமந்த
ஆசிரியற் கேதுகுறையாம்.

(உரை) (எழுத்துஞ் சொல்லும் உணர்ந்ததன் பயனாக) அணியிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், யாப்பிலக்கண (முதலிய ஐந்திலக்கணங்களையும் ஐயந்திரிபற வுணர்ந்து, நன்மானுக்கர்க்கு நயமாகக் கற்பிக்க வல்ல பண்டிதனாகிய) நல்லாசிரியனை, எந்தச் செல்வன் அவமதித்து வருத்தினாலும் (அது அவனுடைய அறியாமையை விளக்குமேயன்றி) *அந்த ஆசிரியன் திறமைக்கு ஒரு குறைவும் தராது. மாணிக்கத்தின் அருமை யறியாத வர்த்தகன், அதைச் குறைவாக மதித்ததனாலேயே அதற்குக் குறைவு வராதல்லவா? (12)

(வேண்பா)

அணிபொருள்சொல் கற்றாளை ஆதரியான் தானே
திணிபேதை யென்னத் தெரிக்கும்—கணிகொள்
மணிக்குமதி யில்லான் மதிப்பைக் குறைத்தால்
மணிக்குத்தாழ் வுண்டோ மதி.

(உரை) அணியிலக்கணம் பொருளிலக்கணம் உணர்ந்து, நன்றாய்ப் பேசும் சொல்லிலக்கணத்தால் மாணவர்க்குப் போதிக்கக் கற்ற பெரும் புலவனை, எந்தச் செல்வனாவது, ஆதரியாமல் ஏழையாய் வருந்தவிட்டிருந்தால், அது, அந்தப் பணக்காரனையே பலத்த பாமரனெனத் தெரிவிக்கும். மதிப்பேறின மாணிக்

கத்திற்கு, மதிப்பறியா வர்த்தகன் மதிப்பைக் குறைத்தால், அதற்குக் குறைவு வருமோ? நீ எண்ணிப் பார். (13)

(வேண்பா)

கள்ளன் கொடுபோகான் கல்விச்செல் வத்தையது
கொள்ளைகொள்ள இன்பங் கொடுக்குமே—அள்ளக்
குறையா தழியாது கூர்ந்ததுபெற் றேரைத்
தறையாளு வோனுமொவ்வான் சால்பு.

(உரை) கல்விச்செல்வத்தைக் கள்ளன் கொண்டு போக மாட்டான்; அது பொருட்செல்வத்தைப்போ லின்றி, என்றும் அழியாத பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும்; அள்ளிக் கொடுக்கக் குறையாமல் வளரும்; என்றென்றும் அழியாது. இப்படிப்பட்ட கல்விச்செல்வர்களைச் சாதாரண பொருட்செல்வர்களாகிய அரசர்களும் பெருமையிற் சம மாகமாட்டார்கள். என்றால், அவர்க ளுக்குச் சமான் இப் பூலோகத்தில் வேறு யார் இருக்கின்றார்கள்?

(வேண்பா)

உண்மைவித்து வான்களை நீ உல்லிங் கண்டுசெய்யேல்
எண்மையதன் னார்க்குன் இருநிதியம்—நண்ணுமதைக்
கண்டின்பாற் சேரார் கரியையொரு தாமரை நூற்
கொண்டுகட்ட லாகுமோ கூறு.

(உரை) எட! உண்மைப் புலவர்களை நீ சந்தேகித்து அவமதிக்காதே! (உன் பணத்தைப் பார்த்து உன்னை அவர்கள் மதிப்பார்களென்று எண்ணாதே!) உன் பணம் அவர்களுக்கு ஒரு சிறு துரும்புபோல் அற்பமானது. அதைக் கண்டவர்கள் தாமே உன்னைத் தேடி வந்து சேரமாட்டார்கள். மதம் பொழியும் யானையைத் தாமரை நூலாற் கட்டச் சாத்தியமாகுமா? நீ சொல்! (15)

(வேண்பா)

அயன்சினந்தால் அன்னத்தை அந்தரீ மரைமேல்
வியந்திருத்தா னன்றியதன் மேன்பைச்—சயங்குணமாம்
நீரினின்றும் பால்பிரிக்கும் நேர்மைதனை மாறறுவனோ
நேரினிது வித்வான் திறம்.

(உரை) பிரமணுக்கு அன்னத்தின்மேல் கோப மூண்டால்,
அழகிய தாமரைமேல் அதை வாழ்ந்திருக்கவொட்டான். அன்றி,
உதன் இயற்கைக் குணமாகிய நீர் பார் பிரிக்கும் அருங்குணை
தை அகற்ற அவனால் ஆகாது அல்லவா? ஆராயுங்கள், அரும்
பலவன் தன்மையும் இதுவேயாகும். (16)

(வேண்பா)

ஆரமுந் தோளணியும் ஆண்டிள்ளை பூன்படுதன்?
சாரசந்த னத்தைத் தடவுவடுதன்?—வாரிக்
குடுமியிற்பூச் குடுவடுதன்? கோலமவையல்ல
நடுசபையில் வாக்கழகே நன்று.

(உரை) ஆண்டிள்ளைக்கு ஆரமும் மாலையும் எதற்கு தோ
ளணியுங் காதணியுங் கையணியும் என்னத்திற்கு? மணமுள்ள
சந்தனந் தடவுவடுதன்? குடுமையைச் சீவிப் பூ முடிப்ப தெதற்
காக? அவையெல்லாம் அழகல்ல; அழிந்துபோகும். (நடுச் சபை
யில் வாக்கழகே நல்லது; என்றும் அழியாப் பெருமை தருவது.)

(வேண்பா)

கல்லியே பூணாகும் கல்லியே வைப்பாகும்
கல்லியே பேரின்பங் கற்பிக்கும்—கல்லியே
மன்னன் மகிப்பாம் மகதேவ னாங்குருவாம்
தூன்னுசற்ற மாகுந் தொடர்ந்து.

(உரை) கல்வியே ஆபாணமாம். கல்வியே புதைத்து வைக்கும் பொருளாகும். கல்வியே பேரின்பங் காண்பிக்கும் (குருவாகும்.) கல்வியே பரதேச மன்னனுக்கு மதிப்புண்டாக்கும். கல்வியே பரமாத்மா. கல்வியே குலகுரு. கல்வியே நெருங்கித் தொடர்ந்து வரும் சற்றம். (பணம் இப்படி அன்று; ஆகையால், படிப்பில்லான் விலக்கு போல்வான்.) (18)

(வேண்பா)

பொறுமையே சட்டை பொறுமை பகைவர்
வேறுமைமனந் தாயத்தார் வெந்தி—மறுவிலா
நேசர் மருந்து நிலவுலகிற் பொல்லாத
நீச ராவம் திசம்.

(உரை) பொறுமையே கவசமாகும்; (ஆகையால், வேறு கவசம் வேண்டியதில்லை.) பொறுமையே பகைவர்; (ஆகையால், வேறு பகைவர் வேண்டியதில்லை.) தாயத்தாரே நெருப்பு; (ஆகையால், வேறு நெருப்பு வேண்டியதில்லை.) நேசர் நோயைப் போக்கும் மருந்து; (ஆகையால், வேறு மருந்து வேண்டியதில்லை.) துஷ்டர்கள் பாம்பு; (ஆகையால், வேறு பாம்பு வேண்டியதில்லை.) பொறுமையைக் கொள்ளவேண்டும். பொறுமையைத் தள்ளவேண்டும். தாயத்தாரிடத்தில் சாக்கிரதையாய் வாழவேண்டும். இஷ்டரோடு டிணங்கவேண்டும். துஷ்டரோடு பிணங்கவேண்டும். இதுவே கற்றதலைய பயன்.) (19)

(வேண்பா)

உறவோர்க்குக் கண்ணோட்டம் ஊழியர்க்கி ரக்கம்
மறவோர்க்கு வன்மை வழங்கல்—அறவோர்க்கு
மெய்யன்பு பாராளுந் வேந்தர்க் கனுசரணை
கைவல்ய மாகுந் கணக்கு.

(உரை) சுற்றத்தார்க்குத் தாக்ஷிணியம்; வேலையாட்களுக்கு இரக்கம்; துவட்டர்களுக்கு வன்மை; நல்லவர்களுக்கு உள்ளன்பு. பூமியை யாரும் வெந்தர்களுக்கு ஒற்றுமை. இவைகள் சுற்றவர்கள் கைகண்ட விஷயங்கள். (20)

(வேண்பா)

படித்தோர்க் கொழுங்கு பகைவர்க்கு வீரம்
முடித்தோர்க் கடக்கம் முறையாம்.—துடித்தவிடைப்
பெண்களுக்குத் திட்டம் பெரிதுங்கை யாடுவார்
கண்களுக்கு மேல்பெற்றார் கண்.

(உரை) சுற்றோர்க்கு நன்மை; பகைவர்க்கு வீரம்; முடிந்த ஞானிகளுக்கு அடக்கம்; உடுக்கையிடைப் பெண்களுக்குத் திட்டம்; இவைகளைக் கண்களுக்குமேற் கண்ணாகிய கல்விக்கண்ணைப் பெற்றவர்கள் முறைமையாகப் கையாடுவார்கள். (21)

(கல்வெண்பா)

உண்மையுரைப் பிக்கும் உயர்ந்தியை யுண்டாக்கும்
ஒண்மைதிகழ் மானத்தை ஒங்குவிக்கும்—எண்மை
மறத்தை யழிக்கும் மனத்தைக் கொழிக்கும்
புறத்தெங்குங் கீர்த்திபொலி விக்கும்—திறத்தபல
சொல்லியென் மேலோர் தொடர்புபோல் நன்மைசெய
வல்ல்தொன் றெங்குமிலை மற்று.

(உரை) பெரியார் நேசம் உண்மையே பேசுவிக்கும்; (மந்த மதியைப் போக்கி) உயர்ந்த மதியை உண்டாக்கும்; நல்ல பெருமையை வளர்க்கும்; தாழ்வான பாவ காரியங்களை நீக்கும்; மனத்தைச் சீராக்கும்; வெளியி வெங்கெங்கும் புகழை வினக்கும்; பல திறமான வார்த்தைகளைப் பேசி யென்னபலன்? அதுபோல,

நன்மை செய்யவல்ல வேறொரு பொருள் எவ் வுலகினும் இல்லை.
(பெரியோர்-சற்றார்.) (22)

(வேண்பா)

உள்ள துரைக்கின்ற ஒண்கவியாற் பாவாணர்
எள்ளும் மரணபவம் இன்றியே—விள்ளரிய
சத்தியமா ஞானியர்போல் தாவாத கீர்த்தியொடு
நித்தியமா யாழ்வார் நிசம்.

(உரை) உள்ளதுள்ளபடி யெடுத்துரைத்துக் கவிபாடுவதாற் புலவர், கேவலமான பிறப்பிறப்பில்லாமல், சொல்லற்கரிய உண்மை ஞானயோகியர்போல, கெடாத (கவிகளாகிய) புகழுடம்போடு என்றும் அழியாமல் பல்லாழி யாழ்வார்கள். இது முக்காலும் உண்மையாம். (23)

3-வது அதிகாரம்

வீ ர ம்

(வேண்பா)

சிங்கம் பசித்தாலும் தீரவினைத் தோய்ந்தாலும்
மங்கியுடல் வாடி மடிந்தாலும்—பொங்குமத [லைத்
யானையையே கொல்லவெண்ணும் அன்றியுலர் வைக்கோ
தீனியெனத் தின்னுமோ சென்று.

(உரை) சிங்கம் பசித்தாலும், மிகவும் இளைத்துப் பலங் குன்றினாலும், உடல் மேனி யழிந்து வருந்தி இறந்தாலும், மதம் பொழியும் யானையையே கொண்டு தின்ன நினைக்கும். அல்லாமல், உலர்ந்த வைக்கோலைத் தீனியென எண்ணிச் சென்று தின்னுமோ? (24)

(பஃறெடை வேண்பா)

சாரமிலா வெள்ளெ லும்பைத் தான்கண்டு சந்தோஷம்
கூருநாய் அங்கதனால் கொண்டபசி தீராது
சேரநரி வாழ்ந்தாலும் சிங்கம் அதைவிட்டுத்
தூரவன மதனில் தூங்குமத யானைதனைக்
கோரநகத் தாலே கொல்லும் அதுபோல,
பார வறுமைபல பாய்ந்தாலும் மாந்தர்தர்
தாரதம்மி யப்படியே தங்கபலன் வேட்பதன்றி
ஆரவே றென்றையெண் ணார்.

(உரை) நாய், பசையற்ற வெள்ளெ லும்பைக் கண்டவுடனே
சந்தோஷம் கொள்ளும்; அன்றி, அதனால் பசி தீராது. சிங்கம்
தனக்கெதிரில் நரி வாழ்ந்தாலும் அதை விட்டுத் தூரத்திலுள்
காட்டில் வாழும் யானையையே தன்னுடைய கூரிய நகத்தி
கொல்லும். ஆகையால், பெரிய பல சங்கடம் நேரிட்டாலும் ம.
தர்கள் தங்கள் தாரதத்துக்குத் தக்க பலனையே விரும்புவார்கள்
அன்றித் தகாத வேறொரு பொருளைக் கோரமாட்டார்கள். (25)

(கலவேண்பா)

கவளமிடு சின்றவனைக் காணுநாய் வாலைத்
துவள மிகவாட்டுந் துள்ளுநர்—தவளநிறப்
பல்லையிற் றைக்காட்டும் பார்மேல் விழுமெழும்
எல்லையிலா ஏழ்மை இயற்றுமே—சொல்லரிய
யானைமதங் கொண்டதனால் யாரையும்பா ராமலே
மானமுற வீரமுடன் மாவோட்டி—தானளிக்கும்
பெருங்கவளந் தின்று பெருமையாய் வாழும்
இரும்புவியின் தன்மை இது.

(உரை) எச்சிந்கவளஞ் சிறிது தருபவனைக் காணுகின்ற நாய்,
தன் வாலைக் குழைத்து விரைவாய் ஆட்டும்; துள்ளிக் குதிக்கும்;

வெள்ளைப் பல்லை வெளியிற் காட்டும்; வயிற்றை ஒடுக்கும்; பூயிமேல் விழும்; எழுந்தோடும். இப்படி அநேக ஏழ்மையைச் செய்து இச்சகத்தில் இச்சரமாய் வாழும். சொல்லற்கரிய பெரிய யானை, தன் மதத்தால் யாரையுஞ் சட்டைசெய்யாமலே, சிறந்த வீரத்தோடு, மாவோட்டி அருமை பாராட்டிக் கொடுக்கின்ற பெருங் கவனத்தின்று பெருமையாய் வாழும். இப் புலியில் மாந்தரிலும் இச்சகையர் உள். (26)

(வேண்பா)

பிறப்பிறப்புச் சேர்க்கும்பப் போழி தன்னிற்
பிறந்தும் இறைவாப் பெரிய—கிறைமுடையோன்
யாவனென்ற கிர்த்தி எவனாற் குலமெல்லாம்
மேவுமவ நென்று விளம்பு.

(உரை) பிறப்பு இறப்பு என்னும் பெருங் காற்றிற் சுழலும் சமுசார சக்கரத்தில் (தோன்றினார் அநேகர்) அப்படித் தோன்றியும் அழியாத பெருந்தன்மை யுடையான் எவனென்னில், எவனாற் குலமடக்கலும் கிர்த்தி பெற்று விளங்குமோ அவனே அப்படிப் பிறந்தவனென்று சொல். (27)

(வேண்பா)

பூவைப்போல் வல்ல புருஷன் தனக்கெவரும்
ஆவலாய்ச் சென்னியணி யாக்கலொன்று—தாவினா
மாவனத்தி லேயிருந்து மட்கலொன்று வேறுவித
மாவதில்லை ஆவதில்லை யாம்.

(உரை) வல்லவனுக்கு, மணமுள்ள மலரைப்போல, எல்லாரும் சிரசா வகிப்பது ஒன்று. அன்றி, அரும் பெருங் காட்டிலே மட்டுதல் ஒன்று. இவ் விரண்டி லொன்றன்றி வேறு வழியில்லை. (28)

(வேண்பா)

குருமுதலாம் ஐந்தாறு கோள்க ளிருந்தும்
 கிருகணத்தில் சாகுபெருங் கீர்த்தி—மருவுதற்குச்
 சூரியனை யேதான் தொடர்ந்து பிடிக்கின்ற
 காரியத்தைத் தேருங்கள் கண்டு.

(உரை) குருமுதலாகிய ஐந்தாறு கிரகங்க ளிருந்தும், அவை
 களி லொன்றைப் பற்றாமல், கிரகணகாலத்தில் கீர்த்தியை விரும்
 பின இராகு, தேசோமயனாகிய சூரியனையே பிடிக்கிறான். இதை
 ஆராய்ந்து பாருங்கள். (29)

பட்டுறடை வேண்பா

சேடன் படத்தால் செகமெலார் தாங்குகின்றான்
 சேடனைத் தாங்கித் திகழ்கின்றான் கூர்மணுந்தான்
 மூடு பிரளயத்தில் முன்வரா கன்தனக்கோர்
 ஓடுதிகழ் கூர்மன் ஓடுங்குவான் ஆகையினால்
 பீடுபெறு மேலோர் பெருந்தகைமைக் கெந்நாளும்
 தேடுமள வில்லையெனத் தேர்.

(உரை) ஆதிசேஷன் தனது படங்களால் பதினான்கு உலகங்
 களையுந் தாங்குகின்றான். அவனை ஆதிகூர்ம மூர்த்தி, தமது முது
 கில் சுமக்கின்றான். பிரளய காலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஆதிகூர்
 மன், ஆதி வராகனுக்கு அடங்குகின்றான். ஆகையால், பெருமை
 யிற் சிறந்த ஞானிகளின் சிறப்புக்கு எப்போதும் அனவிலலை
 என்று தெரிந்துகொள். (30)

(வேண்பா)

தேவேந் திரன்குலிசத் தியால்வே மைநாகன்
 தர்வா இமவானூந் தந்தையைவிட்—டோவாது

வாழ ஒளித்தான் தன் வாரிதியில் மறறிதுவும்
குழத் தருவதோ சொல்.

(உரை) இமாசல குமாரனாகிய மைநாகனுக்குத் தேவேந்திர
னுடைய வச்சிராயுதக் கொடி நெருப்பால் தானூர் தந்தையோடு
சாவதே சரியன்றி, நெருப்பில் வேருந் தந்தையை விட்டுத் தான
மட்டும் கெடாமல் வாழும்படி சமுத்திரத்தில் ஒளித்துக்கொண்
டது தருதியான போசனையா' டி சொல்வாயாக. (31)

(வேண்பா)

சூரியகாந்தகல் லுட்கு சூரியவெப் பந்தன்பேற்
சேரின் எரியுந் திராமதனால்—பாரில்
ஒளியார் பிறர்செய் உபததிரவம ஆற்ற
ஒளியார் பொறுபார் உயர்ந்து.

(உரை) சூரியகாந்தகல் அசேதனமானாலும் சூரிய வெப்
பம் தன்மேற் பட்டால் எரிந்து விழுந்தனமையால், பூலோகத்தில்
கீர்த்தியுள்ளவர்கள் பிறர் செய்தும் வேதனையைச் சகிக்கப் பின்
னிடையார்கள்; மேன்மையுடன் பொறுத்துக்கொள்வார்கள். (32)

(வேண்பா)

சிங்கஞ் சிறிதேனுஞ் சிந்தாமேற் பாய்வதற்குப்
பங்கமுறா தோடுகின்ற பான்மைபோல்—இங்குப்
பலமுளார் அஞ்சார் பராக்கிரமத் திற்குக்
குல்லவய இல்லையெனக் கூறு.

(உரை) சிங்கஞ் சிறியதானாலும் பெரிய மதயானமேற்பாய்வ
தற்கு, அஞ்சாமல் ஒடுந் தன்மைபோல, இவ்வுலகில் செளர்ய
பலமுள்ளவர்கள் எதற்கும் அஞ்சார். வல்லமைக்கு வயது முத
வானவைகள் இல்லை யென்று சொல்வாயாக. (33)

4-வது அதிகாரம்

பொருள்

கலிவேண்பா

சாதி யிழிந்தென்ன சற் நனக் தாழ்ந்தென்ன
 ஒரு மொழுக்கம் ஒழிந்தென்ன—நீதில்
 குடிமடித் தாலென்ன கொண்டுகொடு வீரம்
 முடிந்தழிக் தாலென்ன மவா—நெடுஞ்செல்வம்
 பெற்றிருந்தாற் போதும் பெறாவிட்டால் மேற்சொன்ன
 சற்குணமே லாமிநாறுப தாழ்வுண்டாம்—புற்சுமவை
 ஒவ்வாப் புகழான் உலகவழிக் கென்றென்றும்
 இவ்வா நிருக்கும் இயல்பு.

(உரை) சாதி பாதாள நில ஆழ்ந்தாலென்ன? அதைக்காட்டிய
 லும் சற்குணம் தாழ்ந்தாலென்ன? ஒழுக்கம் அடியோடு ஒழி
 ந்தாலென்ன? குற்றமற்ற வம்சம் அழிந்தாலென்ன? உயர்
 வாகக் கொள்ளும் வீரம் கழிந்தாலென்ன? மிகப் பெரிய செல்
 வம் பெற்றால் அதவே போதும் (அதனால் வாழ்வு வரும்). அது
 பெறாவிட்டால், மேற்சொன்ன சற்குணங்களெல்லா மிருந்தும்
 தாழ்வு வரும். அவைகள் புகழாற் புற்குஞ் சமான மாகமாட்டா.
 (இஃதே இவ்வுலக இயற்கை வழக்கு). (34)

(பெறேடை வேண்பா)

உலகிற் பணமுள்ளான் ஒங்குருல முள்ளான்
 ஆலகில் புலமைமுள்ளான் ஆனகலை ஞான
 நிலவியுள்ளான் நீதி நெறியுள்ளான் சங்கப்
 புலமையுள்ளான் பேரழகு பூண்டுள்ளான் என்று
 பலராற் புகழப் படுவான் பணத்தான்
 பல்குணத்தான் என்பதனைப் பார்.

(உரை) உலகத்தில் பணமுள்ளவனே “குலவீசிட்டன், பெரும் புலவன்; கலைஞானி; நீதிமான்; சபாபதி; அழகன்” என்று பலரால் புகழப்படுவான். பணம் ஒன்றிருந்தால் மேற்சொன்ன குணம் பல இல்லாநீயும் இருப்பவனாக எண்ணுவார்கள். இதை நீ எண்ணிப் பார். (35)

(கலிவேண்பா)

மன்னன் மதியில்லா மந்திரியால் மாஞானி
 தூன்னுசங்கத் தாலே சுதன்செல்வன்—தன்னாலோர்
 வேதியன் வேத மறப்பால் விளங்குதலும்
 தீதுசெறி மைந்தனால் சீரொழுக்கம்—நீதியிலாத்
 தீர்ப்பால் நாணம் தியங்குமது பானத்தால்
 ஆன்பயிர் மேற்பார்வை யற்றதனால்—தூர்ப்பு
 தேசாந் தரவாழ்க்கை செய்வதால் மெய்க்காதல்
 மாசாந்த மற்ற மனமதனால்—தேசார்
 பெருஞ்செல்வம் நீதியில்லாப் பேதமையால் நீர்மை
 சுருங்குமென்று நீயறிந்து சொல்.

(உரை) மதியற்ற மந்திரியால் அரசனும், துர்ச்சங்கத் தால் சிறந்த ஞானியும், செல்வக் கொடுப்பதால் மைந்தனும், வேத பாராயண மறப்பால் பிராமணனும், கெட்ட பிள்ளையால் நல்ல குலமும், ஒழுங்கற்ற கெட்ட சகவாசத்தால் சிறந்த ஒழுக்கமும், மயங்கு மதுபானத்தால் நாணமும், மேற்பார்வை யற்றதனால் இட்ட பயிரும், தேசாந்தர வாழ்க்கை செய்வதனால் சினேகமும், பொறுமையின்மையால் உண்மைக் காதலும், நீதியில்லா மையால் பெருஞ் செல்வமும் நிலையழியும். (36)

(கலிவேண்பா)

பணத்தழிவுக் கோரருஞ்சற் பாத்திர தானம்
கணக்கின்றித் தானுகர்தல் காணா—கிணக்கமற்ற
கள்ளன் எடுத்தலென்று காசினியிற் கண்டவழி
உள்ளபடி மூன்றா உணர்ந்தெவருங்—கொள்ளுவதால்
முன்னிரண்டிற் செல்லவிடான் மூன்றாம் வழியதனில்
அன்ன திழப்பான் அயர்ந்து.

(உரை) பொருளழிவிற்கு நல்வழியில் வழக்கல், கணக்
கில்லாமல் தானனுபவித்தல், மறைந்து வாழும் திருடன் அபகரித்
தல் என்று உலகி லெவருங் கண்டுகொண்ட வழி மூன்று. ஆகை
யால், மயங்கி முன்னிரண்டு வழிகளிற் செல்லிடாதவன் மூன்றாம்
வழியில் அதை இழந்துவிடுவான்.

(37)

பஃறாடை வெண்பா

சாணை கடைமணியுஞ் சத்திரந்தேய் கைக்கழுந்து
பேணுமதி ரூரணம் பீடார் மதம்பொழிந்து
மாணுமுடல் வாடுகரு வாரணமுங் கார்த்திகைபிற்
காணுமணல் மேடுதிகழ் காணாறும் பூரணையில்
வாணிலவும் நல்வழியில் வாய்ந்ததரு மந்தன்னில்
நாணுதலில் செல்வனும் நன்று.

(உரை) சாணைக்கல்லிற் கடைந்த மணியும், சத்திராயு
தந் தேய்த்த கைத்தழும்பேறின வீரணம், சிறந்த மததாரை
பொழிந்ததனால் பெரிய சரீரம் வாடின காரணையும், கார்த்திகை
மாதத்தில் மணல்மேடு செறிந்த காட்டாறும், பூரணையில் வெண்
ணிலாவும், நல்வழியிற் செலவிட்டுச் சிறந்த பிரபுவும் நன்றாய்
விளங்குவார்கள்.

(38)

(வேண்பா)

நாழி யரிசெனிணும் நல்குரவின் மேன்மையால்
ஆழி யெனக்கொண்ட ஆணமகன்தான்—வாழிமிரு
செல்வனானக்கால் செகந்துரும்பா எண்ணுமெனில்
ஒல்லுந்தாழ் வேதுயர்வே து.

(குறள்)

சமயத்திற் கேற்றபடி தாழ்வும் உயர்வும்
அமையும் பொருள்களுக்கெல் லாம்.

(குறள்)

தாழ்ந்த துயரும் உயர்ந்தது தாழ்மெனில்
குழந்துபொருள் கொள்க துணிந்து.

(உரை) நாழிதானிய மாளுலும் வறுமையின் விசேஷத்தால்,
அதை ஆழிபோற் பெரிதாக மதித்த புருடனொருவன், பிறகு
செல்வனான பூலோகத்தையே தரும்பென மதிப்பான். என்
றால், உயர்வேது? தாழ்வேது? சமயம்போற் பொருள்கள்
உயர்வென்றும் தாழ்வென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒருகால்
தாழ்ந்தது மற்றொருகால் உயரும்; அதுவே மறுகால் தாழும். (ஆகை
யால், ஆராய்ந்து பொருள்களைக் கொள்ளக்கடவர்.)

இங்கு நாழி யென்பது சிற்றளவு. மூலத்தில் 'பிடி' என்றிருக்
கின்றது; ஒரு படியென்று கொள்ளற்க. (39)

(வேண்பா)

காசினியாங் காராம் பசுப்பால் கறப்பதெனின்
ஆசிலா வேந்தனே ஆன்கன்றை—நெசமுடன்
உண்பிப் பதுபோல் உலகனிக்க கற்பகம்போல்
மண்மா துணக்களிப்பாள் வாழ்வு.

“பரியீனு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.”

என்னும் திருக்குறள் நீதியும் இங்கே கவனிக்கற்பாலன. (43)

5-வது அதிகாரம்

தீ யோ ர்

(வேண்பா)

காரண மில்லாக் கலகம் தயையின்மை
சீரணவு நல்லோர்பாற் பேர்பகைமை—ஏரணவும்
சுற்றம் வெறுத்தல் துயர்சேர் பிறனுடைமை
பற்றிவிவை தீயோர்தம் பண்பு.

(உரை) காரண மில்லாமற் கலகஞ் செய்தலும், தயையில்லாமையுந், சிறந்த நற்குணமுடைய பெரியோரைப் பகைத்தலும், சுற்றத்தாரை வெறுத்தலும், துயரங் கொடுக்கக்கூடிய பிறன்மனைப் புகுதலும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் துஷ்டர்களுடைய குணங்களாம். (44)

(வேண்பா)

அரவின் தலையில் அருமணியுண் டேனும்
விரவும் பயத்தால் விலக்க—விரைகுவபோல்
தீயவர்பாற் கல்வி சிறந்தாலும் மற்றவரை
நீயகன்று தூரத்தில் நில்.

(உரை) பாம்பின் தலையில் மாணிக்கம் இருந்தாலும் அதைக் கண்டவுடன் பயந்து அப்புறப்படுத்த அவசரப்படுவார்கள். (அது போல) துஷ்டரிடத்தில் கல்வி மேன்மை யிருந்தாலும் அவர்களை விட்டு அப்பாலே போ. (45)

(வேண்பா)

மாளியை மந்தனென்றும் மாதவனை டம்பனென்றும்
ஆன பிறப்பொழுக்கம் ஆதரிப்—போனை
கருணையிலான் என்றுமின்சொல் காட்டுவோன் தன்னைத்
திருணனென்றும் ஏசுவர்தீ யார்.

(உரை) மாளியை மந்தபுத்தி யுடையவ னென்றும், மா
தவசிலனை டம்பாசாரி யென்றும், உயர்வான பிறப்பாசாரத்
தைப் பின்பற்றுவோனை இரக்கமில்லாதவன் என்றும், இனிமை
யாகப் பேசுபவனை அற்பனென்றும் (இன்னும் பலவாறு) துஷ்
டர்கள் நிந்திப்பார்கள். (ஆகையால், அவர்களுக்கது இயற்கை.) (1)

(கல்வேண்பா)

பேராசை தீது பிசினக் குணத்தாலே
தீராத பாவஞ் செறியுமே—நேரான
உண்மை யிருந்தால் உயர்தவமேன் தூயமனத்
தண்மையிருந் தாலேன் தலந்தொழுதல்—ஒண்மைமிகு
நண்மை யிருந்தால் நலம்பெறலாம் நல்லபெருந்
தண்மையிருந் தாலழகேன் தக்கவித்தை—வண்மை
இருந்தால் தன்மேன் இழிந்தவப கீர்த்தி
இருந்தால் இறப்பேன் இயம்பு.

(உரை) பேராசை பொல்லாது; (அஃதிருந்தால் வேறொரு
கெட்டகுணம் வேண்டியதில்லை). பிசினத் தண்மையால் தீராத
பாவம் சேரும். உண்மை பேசினால் வேறு செய்தவம் வேண்டிய
தில்லை, பரிசுத்தமான சாந்தமனம் இருந்தால் தீர்த்த யாத்நிரை
செய்ய வேண்டியதில்லை. ஒழுங்கான கல்ல குணம் இருந்தால்
(எடுத்த காரிய முடிப்பதற்கு வேறொருவருடைய உதவி வேண்டிய
தில்லை), புலன் கிடைக்கும் பெருந்தண்மை யிருந்தால் அழகு

வேண்டியதில்லை. தருந்த கல்விஞானம் இருந்தால் வேறு தனம் வேண்டியதில்லை. தாழ்வான அபகீர்த்தி இருந்தால் வேறு சாவு வேண்டுவதில்லை. நீ சொல்வாயாக. (47)

(கல்வேண்பா)

பகனிலா மங்கைப் பருவப்பெண் கல்விச்
சுகமிலா ஆணழகன் தோன்றுஞ்—சுகமுலாம்
பொன்னாசை மன்னன் பொருந்துவறு மைக்குணவான்
மன்னுசெல்வன் தன்பால் மருவு வட்டன்—பொன்னிவளர்
நாமரை யில்லாத் தடாகம் இவரெழுவர்
நாமன ரையளிநுப் பார்.

(உரை) பகலில் ஒளி யீழந்த சந்திரனும், மங்கைப்பருவம் அடைந்தும் கலியாணம் ஆகாத பெண்ணும், கல்விச்சுகம் தெரியாத ஆண் அழகனும், உலகடங்கலும் கைப்பற்றவேண்டுமென்னும் பொன்னாசையுள்ள அரசனும், நீத்தியதரித்திரனாகிய உத்தமனும், பணக்காரனிடத்திற் சேர்ந்த துஷ்டனும், இலக்குமி வாழும் தாமரை யில்லாத் குளமும், ஆகிய இந்த ஏழுபேரும் நாம் மனம் வருந்த இருப்பவர்கள் (என்பது என்னெண்ணம்.) (48)

(வேண்பா)

அதிகோபங் கொள்ளும் அரசர் இடத்தில்
மதியோன் எவனும் மருவான்—விதிசேர்
மகஞ்செய்வோன் தன்னையங்கி வாட்டத் தொடங்கின்
முகங்கால் தெரியாது முன்பு.

(உரை) அதிக கோபங் கொள்ளும் அரசரிடத்தில், (விரும்பி) புத்திமான் எவனும் பொருந்தமாட்டான். விதிப்படி யாகஞ் செய்பவனை நெருப்பு எரிக்கத்தொடங்கின் அதற்கு அவனுடைய முகங்கால் தெரியாமல் வாட்டும். (49)

(கலிவேண்பா)

பேசா திருந்தால் பெருமையென்று நன்றாய்ப்
 பேசினால் வாயாடிப் பேதையென்றும்—ஆசையுடன்
 ஒட்டியிருந் தாலச்சம் உட்பயமில் லானென்றும்
 எட்டியிருந் தாலெதற்கும் இல்லாத—மட்டியென்றும்
 நெஞ்சம் பொறுத்தால் சிலைத்த முரட்டுஎன்றும்
 கொஞ்சம்பொ றுனைல் குலயினன்—வஞ்சனைன்றும்
 பேரார் துரைகளெல்லாம் பேசுவர்தஞ் சேவகளை
 ஆராயுங் காலவர்பால் ஆராலும்—சீராகச்
 சேவித்த லாகா சிறந்ததவ மாதவர்க்கும்
 பாவிக்க லாகாதாம் பண்பு.

(உரை) பேசாதிருந்தால் ஊமை யென்றும், நன்றாய்ப் பேசினால் வாயாடி மூடனென்றும், ஆசையோடு அருகி லிருந்தால் அச்சம் பயம் அற்றவ னென்றும், தூரத்தி லிருந்தால் எதற்கும் உதவாத மட்டி யென்றும், மனம் பொறுத்திருந்தால் முரட்டுஎன்றும், கொஞ்சம் அவசரப்பட்டால் இழிகுவதது வஞ்சகன் என்றும், பெரிய துரைகளெல்லாம் தமது சேவகளைப் பேசி ஏசுவார்கள். ஆகையால், அவர்களிடத்தில் சேவிக்க ஆராலும் ஆகாத. சிறந்த முனிவர்க்கும் அவர்களை இன்னொரென் றறிந்து நடக்க முடியாது. (51)

(நேரிசை வேண்பா)

துஷ்டரைச் சேர்ந்து சுவேச்சையாய் வாழ்ந்துருணச்
 சிஷ்டரை நீக்கிச் சிறப்பாக்கிக்—கஷ்டமுடன்
 இத்தனைநாள் தாறுகர்ந்த இல்லா மையைமறந்த
 மத்தரையார் சேர்வார் மதித்தி.

(உரை) துஷ்டர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, தம்மிச்சை போல் சிறப்பாக வாழ்ந்து, சற்குண சாதுக்களைச் சேர்க்காமல் நீக்கி, இதுவரையில் தாங்கள் கஷ்டத்தோடு அதுபவித்த தரித்திரத்தை மறந்த மூடர்களை மதித்து யார் சேர்வார்கள்? அப்படிச் சேர்ந்தாலும் சுகம் உண்டாகாது. (51)

(வேண்டி)

காலை நிழல்போலக் கயவர் செயுநட்புச்
சாலமிக நீண்டழியுஞ் சான்றோர்தம்—சீலமுள
நட்புச் சிறிதெனினும் நன்மாலை நிழல்போல்
கூட்பமுடன் வளருஞ் சேர்ந்து.

(உரை) காலையில் சூரியன் நிழல்போல, மூடர் செய்யுநட்பு மிகவும் நீண்டிருந்தும் குறைந்தழியும். பெரியோருடைய அரிய நட்பு முதலிற் சிறிதெனினும் சாயங்காலத்தில் சூரியன் நிழல்போலப் பலம் பெற்று வளரும். (52)

(வேண்டி)

புல்லுண்மா னுக்கும் புனலுண்மீ னுக்குநன்செய்
நெல்லுண்ணு நல்ல நிறைகுணற்கும்—பல்லுண்
புளியுஞ் சிறப்புள்ளும் பூரியரும் கொன்னே
வலிய பகையாகு வார்.

(உரை) பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமலே புல்லைத் தின் னும் மாணுக்கும், நல்ல ஜலத்தைக் குடித்துப் பிழைக்கும் மீனுக் கும், நன்செய்ப் பயிராகிய நெல்லரிசிச் சோறுண்டு சாந்த நிறைந்து வாழும் நற்குணவானுக்கும், பல்லால் கொடுமை புரியும் புலியும், சிச்சிலிக் குருவியும், துஷ்டர்களும் முறையே யாதொரு காரணமும் இல்லாமற் பெரும் பகையாவார்கள். (53)

6-வது அதிகாரம்

ந ல் ல ா ர்

(கலிவெண்பா)

நன்னட்டு லாசையு நாட்டம் பிறர்குணத்தில்
 துன்னலுங் கல்விநசை தோய்தலும்—உன்னுங்
 குருவுக் கடக்கமும் கோதிலாக் கற்பு
 மருவுமனை யாளிடத்தில் வாழ்வும்—வெருவும்
 பழிக்கஞ்சு மாண்பும் பரமற் கன்பு
 கொழிககுந் திறனுங் கொடிய—வழிச்செல்லும்
 தீபார்தங் கேண்மையினிற் றீர்தலும் ஆயகுண
 மேயாரக்கு வநநனஞ்செய் வேம.

(உரை) சற்சன சகவாசததிற் பிரியமும், பிறருடைய குணத்தில் இச்சையும், கல்வியாசை பொருத்துதலும், குருவுக்கு அடங்கி நடத்தலும், குற்றமற்ற கற்படைய மனைவியோடு வாழ்தலும், பெரியோர் அஞ்சும் பழிக்குப் பயப்படும் பெருந்தன்மையும், நகவாளிடத்திற் பக்தியும், துன்மார்க்கர் சகவாசததை விட்டு நீங்குதலும் ஆகிய அருங்குணங்களை உடையார்க்கு நாம் உத்தனஞ் செய்யக் கடவோம். (54)

(கலிவெண்பா)

ஆபத்தில் தைரியமும் ஆனபெருஞ் செல்வத்தில்
 கோபமிலாப் பெருமை கொள்ளலுமே—கோபித்
 தவையில் விளங்கி அலங்கார வார்த்தை
 சுவையாகப் பேசுதலும் தூய—நவைதீர்
 கீர்த்திப் பிரியமும் கேடில் பெரும்போரில்
 ஆர்த்தியுடன் வீரங்காட் டாண்மையும்—சீர்த்தியிடு

வேத கலாவிளக்க மேவுதலும் இவ்வுலகில்
கோதில் மகான்கள் குணம்.

(உரை) ஆபத்து வந்த காலத்தில் தைரியமாயிருத்தலும், பெருஞ் செல்வம் பெற்றபோது கோபத்தை யடக்கிப் பொறுமையோ டிருத்தலும், ஒற்றுமையோடு சபையிற் பொருந்நி இனிமையாக அலங்கார வார்த்தை பேசுதலும், பரிசுத்தமான குற்றமற்ற புகழிற் பிரியமும், கெடாத பெரிய யுத்தத்தில் மனப் பூர்வமாய் வீரத்தன்மையைக் காட்டும் ஆண்டன்மையும், புகழோடு கூடிய வேதசாஸ்திர விளக்கம் பெற்றிருத்தலும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் சாது லக்ஷணங்களாம். (55)

(கலிவெண்பா)

பாரில் மகான்கள் பணமில்லாக் காரணத்தால்
ஆரும் நகையில்லா ரானாலும்—நேரும்
செயற்கையலங் காரமிது செல்வமென வெண்ணூர்
இயற்கையலங் காரமவர்க் கெய்தும்—உயர்ச்சி கீகள்
செங்கைக்குக் தானம் சிறந்த அலங்காரம்
சோங்குதலைக் காசான் புனைமலர்க்தான்—பங்கமின்றிச்
சேவித்த லன்னூர் செயிர்தீர் முகத்தினுக்கு
நாவிற் பயிலுண்மை நற்றோட்குத்—தாவில்
பராக்கிரமந் தாங்குதலப் பண்புடையார் தங்கள்
நிராசை மயமாய் நிறைந்து—விராவுகின்ற
நெஞ்சந் தனக்கென்று நிஷ்களங்க மாயிருத்தல்
அஞ்செவிக்குக் கேள்வி யணி.

(உரை) உலகத்தில் கல்வி யொழுக்க நிறைந்த பெரியோர் கள் பணத்தை மதித்துப் பெருத காரணத்தால், நகைகள் பூண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஆயினும், இயற்கையழகு, அவர்க்குப் பெரு

நீதியிருக்கும் செய்தி சொல்லுகிறேன் கேள்! செயற்கையழகரிய நகையை அவர்கள் ஒரு பொருளா மதிக்கமாட்டார்கள். அவர்களுடைய கைகளுக்கும் தானமே சிறந்த அலங்காரம். அவர்களுடைய தலைக்குக் குருபாத கமலங்களைக் குறைவின்றிச் சேவித்தலே அழகாகும். அவர்களுடைய குற்றமற்ற முகத்தினுக்கு, நாவிற்குப் பல்லும் உண்மை வாசகமே உத்தமாலங்காரம். அவர்களுடைய வலிய நோளுக்குப் பராக்கிரமமே அழகாகும். அந் நல்லாளுடைய ஆசையற்ற மீறை மனத்திற்கு நஷ்டகனங்கமே அலங்காரம் ஆகும். அவர்களுடைய காதுக்குக் கேள்வியே அழகாகும். (56)

(கலியேன்பா)

மன்னுரிமைக் கொல்லாமல் வாய்மையே பேசுகிறார் பொன்னிடத்தில் இச்சையற்றுப் போற்றுரு—தன்னிபத்தி மதிக்கிந்துப் பல்லுயிர்க்கும் அன்புசெய்து [டத்தில் சத்திய ந சாரமாய்த் தானதர்மம்—புத்தியுடன் செய்துபிறன் தாரநச்சல் திவினையா மென்றகற்றிப் பொய்துகழ்பே ராசைநனைப் போக்கியுயிர்—உய்தலே மேன்மைபெறு விக்குமென்று மெய்நூற் களிலுள்ள பான்மையறிக பரிந்து.

(உரை) எவ் வுயிராயும் கொல்லாமை மேற்கொண்டு, உண்மையே பேசி, பிறர் செல்வத்தில் இச்சையற்று, யாவரும் தொழத்தரும் குருவினிடத்தில் பத்தி மிகுந்து, எல்லா வுயிர்க்கும் இரங்கி, சத்திக்குத் தக்கபடி தானதருமஞ் செய்து, பிறன்மனைப் புகுதல் பாவமென விலக்கி, மோசகாரணமான பேராசையை யொழித்து உயிர் வாழ்தலே சிறப்பைத் தருமென்று உண்மை நூல்களிற் கூறியுள்ள விஷயத்தைப் பிரியத்தோடு தெரிந்து கொள்ளக்கடவீர்கள். (57)

(வேண்பா)

தக்கோர் மனமலர்போல் சம்பத்தில் மெல்லியதாம்
ஒக்க விபத்துவரின் ஒங்குமலைப்—பக்கத்தில்
கற்குண்டு போலக் கடினமாம் அன்னோர்கள்
நிற்குநிலை யீதறிக நீ.

(உரை) பெரியோர் மனம், சம்பத்து வந்த காலத்தில்
பூப்போல் மிருதுவாயிருக்கும். ஆபத்து வந்தால் மலை யடிவாரத்
திற்கற்குண்டுபோலக் கடினமாயிருக்கும். அவர்கள் நிற்கும் இந்
நிலையை நீ முன்னிலையில் அறிந்து அதன்படி நடக்கக்கடவாய். (1)

(கல்வேண்பா)

நாயத் தொழில்செய்தல் நல்லடியிர்க் காபத்துத்
தோயினுஞ் செய்பாத் தொழிலியற்றற்—கேயுமனங்
கொள்ளா திருத்தல் கொடியோரை வேண்டாமை
தள்ளரிய தோழனையும் தான்வேண்டி—உள்ளமுவுந்
தெள்ளள வேனு மிரவாமை என்றென்றும்
விள்ளரு மாபத்து மேவிடினும்—எள்ளலிலா
ஆண்மை குறையாமை ஆன்றோர்க் கதுகூலம்
கேண்மையுடன் செய்து கிளர்ந் திடுதல்—மாண்புளவிந்
நற்குணங்க ளெல்லாமும் நல்லோர்க் கியற்கையாம்
மற்றொருவ ரான்வருவ தன்று.

(உரை) நியாயமான தொழில் செய்து பிழைத்தல், உயிர்க்கு
முடிவு வருவதானாலும் செய்யத் தகாத தொழிலைச் செய்வதற்கு
மனம் பொறாமை, துஷ்டர்களை வணங்கி வேண்டாமை, உயிர்ந்
தோழனானாலும் அவனிடத்தில் இரவாமை, ஆபத்துக் காலத்தில்
மனஞ் சோராமல் துணிவு கொள்ளுதல், பெரியோர்க் கதுகூல
மாய் நடத்தல் ஆகிய இந்த நற்குணங்களெல்லாம் நல்லோர்க்கு
இயற்கையாகவே இருக்கும். வேறொருவரால் வருவதன்று. (59)

(கல்வெண்பா)

பிறரறியாத் தானம் பிரியமாய்ச் செய்தல்
பிறர்செய் யுதவிப் பெருமை—பிறரறியப்
பேசுதல் தான்செய் பெருநன்றி பேசாமை
மாசுதிக முப்பிறரை வாய்மதத்தால்—ஏசாமை
செல்வம் வருங்கால் செருக்கின்மை யெல்லாமும்
நல்லோர் இயற்கையென நாட்டு.

(உரை) பிற ரறியாமல் தானம் செய்தலும், பிறர் தங்க
ளுக்குச் செய்த வுதவியின் உயர்வைப் பலரறிய எடுத்துச் சொ
ல்லுதலும், தான் பிறருக்குச் செய்த நன்றியை வெளியிடுவதெத்
துச் சொல்லிக்கொள்ளாமையும், பிறரை வாய்மதங்கொண்டு
வையாமையும், செல்வம் வந்தபோது கர்வ மில்லாதிருத்தலும்
ஆகிய எல்லாமும் நல்லோர்க்கு இயற்கையான குணங்களாம். ( )

(கல்வெண்பா)

காய்ந்தவிரும் புண்டரீர் காணுமற் போமதுவே
ஏய்ந்த கமல விலைமேலே—தோய்ந்ததெனின்
முத்தி னொளியடையும் முந்ரீரில் வாழ்கின்ற
முத்திப்பிக்குள்ளதுவே மூடிநி—கைத்திருந்தால்
முத்து மணியாகும் மூதுலகிற் சேர்கின்ற
தத்த மிடத்தினது தன்மைதனக்—கொத்தகுணம்
சேர்ந்துத் தமர்மத் திமரதமர் என்னும்பேர்
ஆர்ந்திருப்பார் மாந்தரெல் லாம்.

(உரை) காய்ந்த இரும்பிற் றேய்ந்த ரீர் காணாமல் மறை
ந்துபோகும். அதுவே தாமரை இலைமேற் பொருந்தினால் முத்
தின் ஒளியை அடையும். அதுவே கடலிலுள்ள முத்துச் சிங்

பிக்குள் சேர்ந்தால் கெட்டிமுத்து மணியாரும். (அதுபோல) இவ
வுலகில் மனிதர்களும் தாமதாம் சேர்ந்திருக்கின்ற இடத்தின்
தன்மைக் கேற்றபடி உத்தம ரென்றும், மத்திம ரென்றும், அதம
ரென்றும் தத்தம் குணத்திற்குத் தக்க பேர் பெறுவார்கள். (61)

(கலிவேண்பா)

தந்தை மனதிற்குச் சந்தோஷம் நன்னடையால்
சந்ததஞ்செய் வோனே தனயனும்—நிந்தையறக்
கொண்டாற்கு நன்மைசெயக் கோருகின்ற—ஒண்டொடி
பெண்டாட்டி செல்வம் பெறுமபோதும் திண்டாட்டம்[யே
எய்து பொழுதும் இணக்கம் விடாதவனே
மெய்திகழும் நண்பனும் மேலான—செய்கையள
இன்னோர்கள் எல்லார்க்கும் எய்தார்கள் புண்ணியர்க்கே
உன்னதமாய்க் கிட்டுவரென் றோது.

(உரை) தனது நல்லொழுக்கத்தால் தந்தையின் மனதிற்
குச் சந்தோஷம் ஊட்டுபவனே புத்திர னாவான். தனது கண
வற்கு நிந்தையற அடக்கிநடந்து நன்மை செய்கிறவனே பெண்
டாட்டி யாவான். செல்வம் வந்தபோதும், கஷ்டம் வந்தபோதும்
நட்பை விடாதவனே உண்மை நண்பனாவான். இப்படிப்பட்ட
மேன்மைக் குணமுடைய இம் மூவரும் எல்லார்க்குக் கிடைக்கமாட்
டார்கள்; முன்செய் புண்ணியபலனுடையார்க்கே மேன்மையாய்க்
கிடைப்பார்கள். (62)

(கலிவேண்பா)

அடக்கத்தால் நல்லோர்கள் யார்க்குமே லான
இடத்தைப் பெறுவார்கள் என்றும்—திடத்துடனே
மற்றவரைப் பூஷித்து வாழ்த்துவதால் தம்முடைய
கற்றறிவை நன்னினைவைக் காட்டுவார்—உற்ற

பிறர்கருமத் திற்காகப் பேருதவி செய்து
 திறமுடன் தம்ம தெரிப்பார்—உறவின்றித்
 தம்மைக் கடினமாத் தாறுமா றுவேசும்
 ஆம்பதி யோர்பால் அருபொறுமை—செம்மைபெற
 காட்டி யவரைக் கலக்குவிப்பார் இன்னொரை
 நாட்டினிற் போற்றாரார் நாட்டு.

(உரை) தமது அடக்கமான குணத்தால் நல்லோர்கள் யார்க்
 கும மேலான பதவியைப் பெறவார்கள். என்றைக்கும் ஒரோ
 விதமாகப் பிறரைப் பெருமைபடுத்திப் பேசி வாழ்த்துவதால்
 தம்முடைய கலவியறிவையும் நல்லெண்ணத்தையும் தெரிவிப்பார்
 கள். பிரகுடைய காரியத்திற்காகப் பேருதவி செய்து தமது நன்
 னடைதையைத் திறமையோடு விளக்குவார்கள். பகைமை பாராட்
 டிசு தம்மைத் தாறுமாறாகத் திட்டும் பொல்லாதவர்களிடத்தும்
 பொறுமை காட்டி அவர் மனமுதை யுறுத்தச் செய்வார்கள். இப்ப
 டிப்பட்டவர்கட்கு உலகத்தில் துதியாதவர்களும் மதியாதவர்களும்
 யார் இருக்கிறார்கள்? நீ சொல்! பார்க்கலாம். (63)

7-வது அதிகாரம்

உ த வி

(வேண்பா)

காய்த்த மரம்வளையக் கார்மேக நீர்கொண்டு
 சாய்த்த பருவினாற் றுழுமே—வாய்த்த
 பொருளுடையார் கர்வம் பொருந்தார் பிறர்பால்
 அருளுடையார் ஆவார் அமர்ந்து.

(உரை) நிறையக் காய்த்துப் (பழுத்த) மரம் வணங்கும்;
 கரிய மெகங்கள் நீர் நிறைந்துள்ள பளுவால் கீழ் இறங்கும்,

(அதுபோலக்) கல்வீப்பொருளில் அல்லது செல்வப்பொருளிற்
சிறந்த நல்லோர் அகங்காரம் அடையார்; பிறரிடத்திற் பொருக்
திய இரக்கம் உடையவர் ஆவார். இதுவே அவர்கள் இயல்பு. (64)

(நேரிசை வேண்பா)

அருளுடைய நல்லோர் அருஞ்செவிக்குத் தோடு
மொருளுடைய நூற்கேள்வி பொன்னின்—உருளல்ல
கைக்குநகை காப்பல்ல காருண்ய தானமவர்
மெய்க்குப்ப ராபகார மே.

(உரை) உயிர்களிடத்துக் கிருபை பூண்ட பெரியோர்க்
ளுடைய மேலான காதுகளுக்குக் குண்டலம், பொன்னுற் செய்த
வளையம் அல்ல; நூற்கேள்வி யாகும். அவர்களுடைய கைக்கு
நகை, காப்பல்ல; காருண்யத்தோடு செய்யும் தான தருமங்க
ளாகும்; அவர்களுடைய சீரத்திற்கு ஆபரணம், பிறர்க்குதவி
செய்தவே ஆகும். (65)

(வேண்பா)

ஆரும்வேண் டாமலே ஆதித்தன் தாமரையை
நீருள் மலர்த்து நிலாவுந்தன்—ஆரொளியால்
அல்லி மலரை அலர்த்தும்விண் நீர்வழங்கும்
நல்லோர்க் குவமையிவை நன்கு.

(உரை) ஆரும் வேண்டிக்கொள்ளாமலே சூரியன் நீரில்
உள்ள தாமரையை மலர்விக்கும்; சந்திரனும் தன்னுடைய சூளிர்
ந்த கிரணத்தால் அல்லியை அலர்விக்கும்; மேகமும் மழை பெய்
யும். இவைகள் (வெகு ஜனோபகாரமாயுள்ள) பெரியோர்களுக்
குத் தக்க உவமைகளாம். (66)

(கல்வேண்பா)

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
 வெங்குறை தீர்க்கிற்பார் மேன்மக்கள்—தங்குறைதீர்
 வுள்ளிப் பிறர்க்குறூஉம் வெங்குறை உள்ளுவார்
 எள்ளும் இடைமக்கள் எஞ்ஞானும்—கள்ளமுடன்
 தங்குறைதீர் வுள்ளித் தவிரார் பிறர்குறையைப்
 பொங்குங்கீழ் மக்கள் பொருந்துகுறை—தங்களுக்,
 கில்லையென் றாலும் பிறர்க்கதை யெய்துவிப்பார்க்
 கில்லை யொருபெயரும் இங்கு.

(உரை) தங்களுடைய குறைகளைக் கவனியாமல் பிறருடைய குறைகளைத் தீர்ப்பவரே மேன்மக்கள் (உத்தமர்). தங்களுடைய குறைகளைக் கவனித்தபடியே பிறருடைய குறைகளைத் தீர்ப்பவர் இடையாயார் (மத்திமர்). எந்தக்காலத்திலும் வஞ்சனையாகத் தங்களுடைய குறைகளையே கவனித்துப் பிறருடைய குறைகளைத் தீர்க்காதவர்கள் கீழ்மக்கள் (அதமர்). தங்களுக்கு ஒரு குறையும் இல்லாதிருந்தும், பிறருக்கு அதை உண்டாக்குகிறவர்களை இன்னொரு நையுக்க, ஒரு பெயரும் இல்லை. (67)

(கல்வேண்பா)

நல்லது செய்வித்தல் நவையது ரைவித்தல்
 ஒல்லும் மறையுதவி ஒட்டுதல்—நல்ல
 குணத்தைப் பலரறியக் கூறுதல் கேடுறின்
 தணத்தலின்மை காலத் திருகை—இணக்கங்கூர்
 இக்குணங்க ளெல்லாம் இசைந்தநன் னட்பினர்க்காஞ்
 சற்குணங்க ளென்றுநீ சாற்று.

(உரை) தம் சினேகனை நல்ல காரியஞ் செய்யத் தூண்டுதல், அவனிடத்திலுள்ள குற்றத்தை ஒழிப்பித்தல், அவனுக்குப் பிற

ரதியாமல் உதவி செய்தல், அவனுடைய நல்ல குணத்தைப் பல ரதியக் கூறுதல், அவனுக்குத் துண்பய வந்தகாலத்திற், அவனை விட்டு நீங்காமை, அவனுக்குக் காலமறிந்து உதவிசெய்தல் ஆகிய இப்படிப்பட்ட சற்சகவாச குணங்களெல்லாம் உத்தம நட்பினர்க்குப் பொருத்திய நற்குணங்களென்று சொல்லக்கடவாய். (116)

(சுவைப்பா)

தன்னிடத்தி லேகலந்த தண்ணீர்க்குத் தீய்ப்பால்தன்
இன்குணங்க ளெல்லாமும் சந்தகடலில்—புநீரும்
வெப்பந்தால் பால்படுமா வேதனையைக் கண்டழிவில்
ஒப்பி விழுந்தே ஒடுங்குமால்—இப்பதுமை
கண்டபால் தானுந்தன் காதலுறு நண்பனுடன்
மண்டழிவில் விழுங்கால் மற்றுநீர்—அன்புவந்து
சேருவதால் வெங்கோபந் திரும் இதுபோலாம்
சரியர்செய் நட்பின் திறம்.

(உரை) தித்திப்பான பாலானது தண்ணீர் விட்டு நீங்காத தண்ணீர்க்குத் தன்னுடைய நல்ல குணங்களை யெல்லாம் தந்ததனால், அந்தத் தண்ணீரானது வெப்பந்தால் தன் சிநேகளுகிய பால் பங்கம் பரம வேதனையைக் கண்டு பொறாமல் மனமொப்பி அக்ளியில் விழுந்து மாயம். இப் புதுமையைக் கண்ட பால், தானுந் தன் அன்புள்ள நண்பனுடன் நெருப்பில் விழுத் தொடங்குகையில், மறுபடியும் அந்தத் தண்ணீர்வந்து சேருவதால், தன்னுடைய கடுங்கோப மாரும். பெரியோர் செய்யு நட்பு இதுபோல இருக்கும். (1)

(நேரிசை வெண்பா)

கூடவிடத்தில் ஒர்பால் கரியமால் வாழ்வார்
ஆடலரக்கர் ஒர்பால் அமர்வார்—திடமுடைய

மாமலைகள் ஒர்பரில் வடவா னலமொருபால்
தாமிருக்கும் மேன்மைபெரி தாம்.

(உரை) சமுத்திரத்திரிடத்தில் ஒருபக்கம் விஷ்ணுவூர்த்தி பள்ளிகொண்டிருப்பார். ஒருபக்கம் அரக்கர்கள் ஒளிந்து குடியிருப்பார்கள். ஒருபக்கம் மலைகளும் பாறைகளும் இருக்கும். ஒருபக்கம் குதிரைமுக ரெருப்பாகிய வடகாறுகாசினி இருக்கும். (நல்ல தையும் கெட்டதையும் சமமாகக் கொள்ளும்) சமுத்திரத்தின் பெருமை சாலச் சிறந்ததாம். (70)

(3 வினா)

எண்ணற் கருஞ்சன்பம இவ்வுலகைத் தாங்குகின்ற
அண்ணற் கமடம் அருநநீசாநி—நண்ணும்
துருவ னெனுமிரண்டே நொல்லுலகில் மற்ற
உருவநிகழ் எல்லாம் உபகாரம்—உருவருக்கும்
செய்யாமை யாலண்டச செவ்வத்தி யின்கணிக்குள்
நொய்யபுழுப் போல் நொடிக்குள்ளே—ஐயமின்றித்
தோன்றி யழிந்தொழிலே தோய்ந்து விளங்குவார்
ஆன்றபெரி யோர்துணிபி தாம்.

(உரை) நீனைத்தற்கரிய பெரிய சன்மங்கள், இவ்வுலகைத் தாங்குகின்ற ஆதிகூர்மாவதாரமூர்த்தியும் சேரதியமாய் ஆகாயத்தில் தோன்றுகின்ற துருவ நகைத்திராமுமேயாம் (கீழ் ஒன்று, மேலொன்றாக இரண்டு) மற்ற உருவமுடையா ரெல்லாம் ஒருவருக்கும் அழியா உபகாரம் செய்யாமையால், அத்திக்கணியின் உள்ளே இருக்கும் புழுக்கள்போலக் கணப்போதில் தோன்றிச் தேக மிள்ளாமல் அழிந்தபோருக் தொழிலையே மேற்கொண்டிருப்பார்கள். இது கற்றுணர்ந்த மேலோர் தீர்மானமாம். (71)

(கலிவேண்பா)

ஆசையகற்றி அரும்பொறை மேற்கொண்டு
 மோச மதத்தை முறுக்கியழித்—தேசுகின்ற
 துற்செய்கையின்மனத்தைத் தோயா தடக்கிமெய்யே
 பற்பலர்க்கும் பேசிப் பணியுடனே—சற்சனர்கள்
 போம்வழியிற் சென்று புலவர்ப் பணிந்தெளியோர்
 ஆம்பலர்க்கும் நன்மைசெயற் காதரித்துத்—தாம்பகைமை
 பூண்டோர்க்கும் நீதி புரிந்தறிவால்—மாண்டோர்க்
 கடக்கம் செலுத்தி அரும்புகழ்க்குப் பங்கத்
 தொடக்கமி லாத துகள்தீர்—நடக்கையுடன்
 வாழ்ந்துதாய ரப்படுவோர்க் கன்பு வழங்குவதே
 ஆழ்ந்தறிவின் மேலோர்க் கழகு.

(உரை) ஆசையை நீக்கி அருமையாகிய பொறுமைக்குணம்
 பூண்டு, பிறரை வஞ்சிக்கு மதத்தை யழித்து, பெரியோர் பழிக
 கும் கெட்ட காரியத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் அடக்கி, உண்
 மையே எல்லாரிடத்திலும் பேசி, வணக்கத்தோடு நல்லோர்கள்
 செல்லும் வழியிற் சென்று, வித்வான்களை வணங்கி, எளியோர்க்கு
 நன்மை செய்ய விரும்பி, பகைவர்க்கும் நீதி வழங்கி, அறிவிற்கிறந்த
 பெரியோர்க்கு அடங்கி, புகழ்க்குக் கேடில்லாத குற்றமற்ற ஒழுக்
 கத்தோடு வாழ்ந்து, துன்பப்படுகிறவர்களிடத்தில் அன்பு செலு
 த்துவதே அறிவுடையோர்க் கழகாகும். (72)

(கலிவேண்பா)

மனமாதி மூன்றால் மருவநற் செய்கை
 தினமாற்றல் என்கின்ற தெய்வக்—கனமருந்தாற்
 பூரணா யார்க்குமன்பு பூண்டிதவி செய்வதற்குக்
 காரணராய் மற்றவர்பாற காணுகின்ற—ஏரணுவாம்

சற்குண மேனுமதைத் தாமலைபோ லேமதித்து
 சிற்குமனங் கொண்ட நிமல—சற்குணர்கள்
 இவ்வுலகில் எங்கும் இருப்போர் சிலராவார்
 தெய்வகதி யாமிதனைத் தேர்.

(உரை) மனம் காயம் வாக்கு என்ற மூன்றாலும் நற்கருமங்
 களை நாள்தோறும் விடாமற் செய்தல் என்னும் அமுதத்தால்
 நிறைந்து, எவராளுலும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்யக் காரணராய்
 நுந்து, அவர்களிடத்தில் காணும் அணுவளவு நற்குணத்தையும்
 மலைபோல மதித்து, அசையாமல் நிற்கு மனத்தைக் கொண்ட
 நின்மனலோந்தமர்கள் இவ் வுலகில் எங்குத் தேடினாலும் சிலரே
 இருப்பார்கள். இது தெய்வீக காரியமாகு மென்று நீ அறிந்து
 கொள்ளக்கடவை. (73)

8-வது அதிகாரம்

துணிவு

(கல்வெண்பா)

அமுதம் பெறச்சுரர்பா லாழி கடைந்தார்
 அமுதம் பெறுமுன்ன ராலம்—திமிநிமென்று
 மேலெழுந்த தற்கஞ்சார் மேலா மாதனங்கள்
 பாலெழுந்த வற்றைப் பரிந்துமன மாலெழுந்து
 நாட்டார் அதுகாலும் நாடி எவராலும்
 தேடா அமுதம் திரளுமட்டும்—வாடார்
 பிடித்த பிடி விடார் பெற்றிபோல் நெஞ்சந்
 தடித்த துணிவுடையார் தாமும்—முடித்தன்றி
 எண்ணி முயல்கருமம் எப்படியுங் கைவிடார்
 மண்ணிலே நின்ற வழக்கு.

(உரை) அமுதம் பெறும்பொருட்டுத் திருப்பாற்கடல் கடைந்த தேவர்கள் அமுதம் பெறுவதற்குமுன், ஆரவாரத்தோடு விஷங்கினம்பிற்று. அதற் சுவாகள ஒரு சிறிதும் அஞ்சவில்லை ஒரு பக்கத்தில் இரத நாடகம் தொன்றின; அவைகளை அவர்கள் விரும்பினார் இல்லை; அதுவரையில் யாராலும் தேடா அமுதம் சீரளமட்டும் மனஞ் சேராமல், சீர பிடியாய் இருந்த தன்மைபோல, சூனிய மிகுந்தவர்கள் தாமே கொண்ட காரியத்தை முடித்தால் அன்றிக் கைவிடமாட்டார்கள். இது உலக வழக்கு. (74)

(வேண்டி)

அதமரிடை யுறஞ்சி ஆர் காரியத்தின்
விதமறிந்தா மர்பியார் விகள— மறுவரின்
விட்டொழிப்பார் மந்திரர் விக்கினம் வந்தாலும்
விட்டொழியா ருந்தமர்பெய் வேர்த்து.

(உரை) அதமர், இடைபூற்றிக் கஞ்சி ஆகும் காரியத்தின் விதத்தை யறிந்து ஆரம்பிக்கமாட்டார்கள். மந்திரர், விக்ஷினம் வந்தால் அதை விட்டொழிப்பார்கள். உத்தமர், விக்ஷினம் உத்தமர் சீரம் இளைத்து, அல்லது மனம் வெறுத்து அதைக் கைவிட மாட்டார்கள். (75)

(புறொடை வேண்டி)

காரியஞ் சாதிக்குங் கருத்துடையோன் பூசயனம்
ஒரிடத்தில் கொள்ளுவான் ஒரிடத்தில் பஞ்சுமெத்தை
நேரிடினும் பள்ளிகொள்வான் சிண்ணயமாய்க் காய்கறிகள்
சேரவுண்பான் ஒரிடத்தில் தெண்ணீரா காரமுண்பான்
ஒரிடத்தில் கந்தை உகந்தணிவான் ஒரிடத்தில்
சீரிய பட்டணிவான் சேர்ந்தமற் றேரிடத்தில்
கோரிய நன்மைவந்து கூடின மகிழ்ச்சியும்

மூரிய நிமைவந்து அழளின் விசனமும்
 பூரியனாய்க் கொள்ளாள் பொருநதுந் துணியுடனே
 நேரியனாய் வாழ்வான் திசம.

(உரை) எடுத்த காரியத்தை முடிக்கும் எண்ணமுடையவன் ஓரிடத்தில் தனியே படுப்பான்; ஓரிடத்திற் பஞ்சு மெத்தையிற் பள்ளிகொள்வான்; ஓரிடத்தில் ஒருகாகக் காய்கறி வகைகளோடு உண்பான்; ஓரிடத்தில் சீராகாரம் உண்பான்; ஓரிடத்தில் காலை கட்டிக்கொள்வான்; ஓரிடத்தில் பட்டணியான்; நன்மை வந்தால் சந்தோஷமும், தீமை வந்தால் விசனமும் அற்பகளைப் போலக் கொள்ளமாட்டான்; தைரியத்தோடு பெருகாய வாழ்வான்; இது நல்லம். (76)

பலிநெடை வேண்பா

நீர்தன்னசெய் தா டுயனநி நேராக வாழ்த்திய னும்
 சுகநக முநு டெல்வமிசை சார்ந்தாலும் தீர்க்காலும்
 விநதையுடன் மரணம் மேனிய னும் வாழ்குதி னும்
 சினதை துணிநத திறமுடையார் நேர்வழியில்
 அந்தமுடன் செல்வார் அதுதபயி யோரடியும்
 பநநமுடன் வையாரப பால்.

(உரை) தம்மை யொருவர் நிந்தித்தாலும் அல்லது வாழ்த்தி னாலும், தமக்குச் செல்வம் வந்தாலும் அல்லது வறுமை வந்தாலும், வாழ்வு வந்தாலும் மரணம் வந்தாலும் மனத்துணிவு கொண்ட மகான்கள் நோ வழியில் நடப்பார்கள். அல்லாமல், அது தப்பி யோரடியும் அப்பால் வைக்கமாட்டார்கள். (77)

(நேரிசை வேண்பா)

யார்மனம்பெண் னுசைக் கழியாதோ கோபத்தி
 யார்மனத்தைத் தாக்கி வரிக்காதோ—யார்மனத்தை

ஆசைக் கயிறசைத்தப் பாலிழுக்கா தோ அன்னான்
மாசக்தி யான்ஐயங் கொள்வான்.

(உரை) எவன் மனம் பெண்ணுசையால் வாடாதோ, எவன் மனம் கோபத்தீயால் பற்றி யெரியாதோ, எவன் மனத்தை ஆசைக் கயிறு அசைத்து இழுக்காதோ, அவன் மிகுந்த வல்லமையுள்ளவன்; எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொள்வான். (78)

(நேரிசை வெண்பா)

நெருப்பைத் தலைகீழ் நிறுத்திப் பிடித்துந்
திருப்பா ததன்கொழுந்தைச் சிந்தை—இருப்பாம்
துணிவுடையோற் கெத்தனைதான் துன்பம் வரினும்
பணிவுடையோ னாகான்பயந்து.

(உரை) நெருப்பைத் தலைகீழாய் நிறுத்திப் பிடித்தாலும் அதன் சுவாலை கீழே திரும்பாது; (அதுபோல) சிந்தையில் எப்போதும் துணிவுடையோனுக்கு எத்தனைதான் துன்பங்கள் வந்தாலும் பிறரை வணங்கமாட்டான். (79)

(நேரிசை வெண்பா)

மலையுச் சியிலேறி மண்மேல் விழலாம்
தலையா யிரத்தான்வாய் தன்னில்—நிலையாக
கையை யிடலாங் கனலிற் புகலாங்கேள்
ஏயநற்கு ணம்விடலா கா.

(உரை) மலைமே லேறிக் கீழே விழுந்தாலும் விழலாம். ஆதிசேடன் வாயில் நிலையாக நமது கையை இடலாம். நெருப்பிற்குளிக்கலாம். ஆனால், நமது நற்குணத்தை மட்டும் விடலாகாது. கியனே! இதை நீ கேட்டுக் கவனிப்பாயாக. (80)

(நேரிசை வேண்பா)

நற்குண வானுக்கு நன்னீராம் அக்கினியும்
பொற்சிகர மேரு பொடிக்கல்லாம்—பற்கூர்ந்த
சிங்கம் சிறுமானும் செங்கணர வம்பூவாம்
சிங்கதீம் பாலாஞ் சிறந்து.

(உரை) நல்ல குணமுடையவனுக்கு நெருப்புத் தண்ணீராகும்; பொற்சிகர மேருமலையும் பொடிக்கல்லாகும்; கூரிய பல்லுடைய சிங்கமும் சிறு மானும்; கோபக் கண்ணுடைய பாம்பும் பூவாகும்; லீலமும் தித்திப்பான பாலாகச் சிறந்திருக்கும். (81)

(நேரிசை வெண்பா)

குறைத்த மரந்துளிர்ச்சி கொள்ளுவதைத் தேய்ந்து
மறைத்த மறுவளர்ச்சி வாய்ந்து—நிறைப்பதனைக்
காணும் பெரியோர் கவலார்கள் துன்பமெய்தின்
நாணு மவர்க்கதுதான் நைந்து.

(உரை) வெட்டின மரம் தளிர்ப்பதையும், தேய்ந்து குறைந்து போன சந்திரன் வளர்ந்து நிரம்புவதையும் காணும் பெரியோர்கள் துன்பம் வந்தால் மனம் வருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அது பயந்து வருந்தும். (82)

(பட்டுடை வேண்பா)

செல்வனாய் நல்லோனாய்த் தீரனாய் இன்சொலனாய்
ஒல்லும் வகையாலே உத்தமர்க் கீவோனாய்
நல்லகல்ளி மானாய் நயகுணனாய்ப் பொன்னனாய்
சொல்லரிய ஞானியாய்த் தோமிலா மோனியாய்
வல்ல முனிவனாய் வாட்டுமுனி வற்றவனாய்
வெல்லுஞ் சமர்த்தனாய் மேவும் பொறுமையனாய்த்

தொல்லையி லாதமனத் தூயதர்மஞ் செய்வோற்குப்
பல்லலங் காரமிவை பார்.

(உரை) செல்வருடையவனும், நல்லவனும், தைரிய முடையவனும், இன்சொல் பேசுபவனும், சொல்லுதற்கரிய ஞானியாய், குற்றமற்ற மெளனியாய், நல்ல கல்விமானும், நயவார்த்தை சொல்பவனும், பணக்காரனும், தன்னால் இயன்ற விதங்களில் சற்சனர்க்குக் கொடுப்பவனும், செய்தவத்திற் சிறந்த முனிவனும், கெடுக்குக் கோபம் அற்றவனும், வெற்றிடுகொள்ளும் பலசாலியாய், பொறுமை யுடையவனும் வேறொரு தோல்லை யில்லாமல் சந்தமனத்தோடு நல்ல தானஞ் செய்வோற்கு மேற்சொன்ன நற்குணங்களெல்லாம் பலவிதமான ஆபரணங்க ளாகும். (53)

9-வது அநீகாரம்

தெய்வம்-கடவுள்

(கல்வெண்பா)

கோட்டை சுவர்க்கம் குருவியாழ னஞ்சுரர்கள்
வாட்டமிலா வீரர் வயிரங்கைந்—நீட்டுகின்ற
ஆயுதமால் என்றும் அறுக்கிரகஞ் செய்கடவுள்
காயுமத மாபகைவர் கால்வாங்கி—ஓயுமா
செய்யும.யி ராவதமாஞ் சீர்களிவை பெற்றிருந்தும்
உய்யுமா நில்லாமல் உம்பர்கோன்—மெய்யாய்ப்
பகைவர் தமக்கஞ்சிப் பாறினன் என்றால்
தொகையாம் பலங்களொரு தூய—வகையாகுந்
தெய்வபல மின்றிச் சிறப்படையா என்றுசொல்
ஐயமிலை ஐயமிலை ஆம்.

(உரை) சுவர்க்கமே கோட்டை; வியாழபகவானே குரு; தேவர்களே சேனாவீரர்; வயிரமே கையாயுதம்; திருமாலே அதுக் கிரகஞ் செய்யுங் கடவுள்; அயிராவதமே பகைவரை ஓட்டும் யானை. இப்படிப்பட்ட சிறப்புகளைப் பெற்றிருந்தும் தேவேந்திரன் பிழைக்கும் வழி தெரியாமல் பகைவர்க்கஞ்சி ஓடினான் என்றால் பலவித பலங்கள் கூடியிருந்தும் தெய்வபலம் இல்லாவிட்டால், சிறப்பில்லை. இதற்கு யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை. (84)

(நேரிசை வெண்பா)

பாம்பி நுத்த பெட்டி யொன்றிற் பாரா தெலியொன்று
தூம்புசெய்து செல்லச் சடுபசியாற்—சாய்பியபாம்
பவ்வெலியைத் தின்றுபின்னர் அவ்வழியே தப்பியதால்
தெய்வபலம் ஆரநிவார் டேர்ந்து.

(உரை) பாம்பிருந்த பெட்டியில் அதைப் பாராத எலியொன்று தூம்புசெய்து உட்சென்றது. அதற்குள் சில தினக்களாக ஆகாமலின்றி உருந்தின பாம்பு அவ வெலியைத் தின்று பசியாறி அவ வழியே தப்பிப் போய்விட்டது. ஆகையால், தெய்வ பலத்தை யாரால் அறிய முடியும்? (85)

(வெண்பா)

பந்துகிற் வீழ்ந்துமேல் பாய்வதுபோல் சற்குணன்தான்
நொந்துதன் னீர்போய் துடங்கிடி னும்—வந்துவிடும்
முன்னிலைக்குப்பு'ச்சைமன் மொத்தைபோல் தூர்க்குணன்
முன்னிலைக்கு வாரான் முயன்று. [தான்

(உரை) பந்தானது கீழே விழுந்து மேலே பாய்வதுபோல, சற்குணன் நொந்து தன்னிலையில் இழிந்தாலும் உடனே முன்னிலைக்கு வந்துவிடுவான். பச்சைமண் மொத்தைபோல, தூர்க்

குணன் தன்னிலையில் தாழ்ந்தால் அப்படியே அழுந்திவிடுவான்
(முன்னிலைக்கு வரமாட்டான்.) (86)

(வேண்பா)

ஆடைத் தலையொருவன் ஆதித்தன் சூடுபொழுள்
கோடைப் பனைநிழலிற் கூடினான்—நீடுமதன்
செங்காய் தலைமேல் தெறித்திறந்தான் தெய்வபலம்
இங்கா ரறிவா ரியம்பு.

(உரை) தலையில் துணி சற்றிய ஒருவன் கோடை வெய்யில்
பொருமல் ஒரு பனைமா நிழலிற் றங்கி, அங்கு அதன் காய் திட
ரென்று அவன் தலைமேல் வீழ்ந்ததனால் மாண்டான். ஆகையால்,
தெய்வ பலத்தை யாரால் அறிய முடியும்? (87)

(வேண்பா)

பாம்பு புலிபறவை பாசத்தாற் கட்டுண்ணல்
ஆம்புத்தி மான்வறுமை ஆர்ந்திடுதல்—பாம்பிரண்டு
சூரியனைச் சந்திரனைத் தோய்ந்துபற்றல் தெய்விக
காரியங்க ளென்றுணர்ந்தேன் கண்டு.

(உரை) பாம்பும் புலியும் பறவையும் மந்திர தந்திர சூத்திரம்
களாற் கட்டுண்ணுதலும், புத்திமான் வறுமை யடைதலும், இராசு
கேதுக்கள் சூரிய சந்திரரைப் பின் தொடர்ந்து பிடித்தலும் தெய்
வீக காரியங்க ளென்று கண்டு தெரிந்துகொண்டேன். (88)

(வேண்பா)

புவிக்கலங் காரப் புருஷனையுண் டாக்கித்
தவிக்கச்செய் தெய்வம் சால்பு—கனிக்கும்
அவனை அழிக்கும் தந்தோ அதற்குக்
கவனங் குறைவோ கழறு.

(உரை) சற்குண சீரம்பிய அலங்கார புருஷனை யுண்டாக்கியும் உடனே அவனைத் தெய்வம் அழிக்கின்றது. அதற்குக் கொஞ்சமேனும் அவன் விஷயத்தில் ஞாபகம் இல்லையோ' (89)

(வேண்பா)

அமுத மிருப்பிடம் ஓளஷத ராஜன்
அமித வயித்திய ரார்வார்—இமவான்
மருகற் கணியா மதியுங் கயநோய்
பெருகிவிதி யாலழிவான் டீடு.

(உரை) சந்திரன் அமுதத்துக் கிருப்பிடம்; மூல்கைகளுக்கு அரசன்; அநேக வயித்தியர் அவனைச் சூழ்ந்திருப்பார்கள்; சிவனுக்கு ஆபரண மாவான். இப்படியிருந்தும் அவன் கயநோய் அதிகரித்துத் தெய்வ விதியால் பெருமை யழிவான். (90)

(வேண்பா)

தெய்வக் குயவன் தெரியா தெனக்கிங்கென்
செய்யமண் மொத்தையென் சிந்தையைச்—செய்துதன்
கையிலே துன்பக் கடுந்தண்டங் கொண்டடித்
தைய சுழற்றுமன அச்சு.

(உரை) தெய்வக் குயவன், இங்கு என்ன செய்வதற்கென்று எனக்குத் தெரியவில்லை! என் சிந்தையை மண் மொத்தையாக்கித் தன் கையிலே துன்பமென்னுங் கடுங்கொல் கொண்டடித்து, என் மனச் சக்கரத்தைச் சதா சுழற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். (91)

(வேண்பா)

பெரியோர்க்குத் துன்பம் பிறப்பிக்க எண்ணும்
தெரியாத தனத்தாலே தெய்வம்—உரியகற்ப

கால மலைபோல் கயவர் சலிப்பரிவர்
சாலச் சலிப்பரோ தாம்.

(உரை) அறிவில்லாமையால் தெய்வம், பெரியோர்க்குத்
துன்பமூட்ட வண்டும். கற்பாற்ற காலத்திற் சலிக்கும் துல மலை
கன்போல மூடர் சலித்து நிலை பெயர்வார்கள். 'துலமான் என்றும்
சலிப்பரோ' பெரியார் என்றும் சலியரா. (92)

(வேண்பா)

சாதகத்தின் வாயிற் சாருஞ் சில நவிரீபோல்
பாதக மின்றிநிதி பாலிக்கும்—ஆகலினால்
இன்னாருக் கின்னபடி என்றதெய்வ வல்லமைபின்
மின்னாருக் காசாலென் பேசு.

(உரை) சாதகப் பறவையின் வாயில் கீழும் சில நீர்த்துளிகள்
போல உயர்வ தாழ்வின்றித் தெய்வவிதி எல்லாக்கும் தககபடி
பலவ கொடுக்கும். ஆகையால், இன்னாருக் கின்னபடி யென
விதிக்கும் அந்தத தெய்வ வல்லமைக்குப் பிறகு, உடால் யாருக்
கென்ன ஆக்கமோ கேடோ வினாக்க முடியும்' (93)

10-வது அதிகாரம்

ஊழ்

(கலவேண்பா)

தேவர்க்கு வந்தனஞ் செய்கின்றேன் அன்னாரும்
ஓவுதலில் தெய்வநீதிற் குட்பட்டு—மேவுதலால்
தெய்வம் வணங்குகின்றேன் தெய்வமு முன்படியே
செய்வதால் ஊழ்வணக்கஞ் செய்கின்றேன்—எய்துபலன்

ஊழின் படியதனால் உம்பரால் தெய்வத்தால்
 சூழும் பயனில்லை தொல்வினையில்—ஆழும்
 அமரரும் தாண்டற் கரிதாழும் தன்னை
 அமர்ந்து தொழுதிடுவேன் யான்.

(உரை) தேவரை வணங்குகின்றேன். தேவரும் கொடாத
 தெய்வபலத்திற் குட்பட்டு நற்பதால் தெய்வத்தை வணங்குகின்
 றேன். தெய்வம் உட்கின்படி நன்மை தீமை நமக்குச் செய்வதால்
 உட்கி வணங்குகின்றேன். நமக்கு ஏய்தும் பலன்கள் ஊழின்படி
 யாகையால் தேவராலுந் தெய்வத்தாலும் உண்டாகும் பலன் ஒன்று
 மில்லை. உட்கிவினையில் ஆழும் தேவரும் தாண்டற் கரிதாகிய
 ஊழைவீரும்பித் தொழுவேன். (94)

(பரிபேரைய வெண்பா)

அண்டக் திடையில் அயனெதன லேயி நுப்பான்
 விண்டுநெத னுற்பரியாய் மேவுதற் கேற்பட்டான்
 பண்டுருத்தி யன்தான் பலியோ டெதனாலே
 கொண்டிரந்தான் சூரியனுங் கோளமர வானத்தில்
 அண்டியெந னுற்றிரிவான் அத்தகைய ஆழ்வினைக்குத்
 தெண்டனிட்டு வந்தனஞ்செய் வேன்.

(உரை) அண்டமத்தியில் பிரமன் எதனால் பொருந்தியிருப்
 பான்? விஷ்ணு எதனால் கற்கியாய் மேவுதற் ஏற்பட்டான்? ஆதி
 யில் உருத்திரன் எதனால் பிச்சையோ டெடுத்த இரக்கப் புறப்பட்
 டான்? சூரியனுங் கோளாகாரமாய் எதனால் ஆகாசத்திற் சஞ்சரி
 ப்பான்? அப்படிப்பட்ட ஆழ்வினைக்குத் தெண்டன் இட்டு வந்த
 னஞ் செய்வேன். (95)

வராது. மரங்கள் தங்கள் பருவத்தால் பழுத்தல்போல, முன் செய் தவத்தினாலே முழுப்பலன் கிடைக்கும். (100)

(கலவெண்பா)

சேவித்தும் வந்தகமே செய்துமாயிட்டு
பாவித்தும் பன்னூல் படித்துணர்ந்தும்—மேயி
முயற்சிபல செய்தும் மூவா அதிர்ஷ்டம்
உயர்ச்சியின்றி ஓர்பலனும் உண்டே—அயர்ச்சியின்றி
அன்னதுதான் எய்துமேல் ஆர்போய்த தடுக்காலும்
உன்னுபல னுண்டாம் உயர்ந்து.

(உரை) சேவித்தும், வந்தகஞ் செய்தும், பயிரிட்டும், பிறரை உயர்வாசம் பாலித்தும், பல துஷ்டபடித்தும், பன் முயற்சி செய்தும், கெடாத நிலைதீர்வத உயர்ச்சியின்றி ஒரு பலனும் உண்டாகாது. தாழ்க்காமல் அது வந்து சேருமானால், ஆர் தடுத்தாலும் நிலைமல் நினைத்த பலன் கிடைக்கும். (101)

(வேண்பா)

ஆனவதிரிஷ்டத்தால் அடவி நகரமாம்
ஆனவதிரிஷ்டத்தால் அகிலமும்—ஊனமிலரச்
சுற்றமாம் பூமியெலாந் தொட்டவிடம் பொன்மணியாய்
மற்றொப்பி லாமம் வரும்.

(உரை) அதிர்ஷ்டம் கூடி வருவதால் காடும் கடி நகரமாகும்; எல்லாரும் பந்துக்க ளாவார்கள்; பூமியில் கைபட்ட விடங்களி லெல்லாம் பொன்னும் மணியும் புதை பொருளாய்க் கிடைக்கும். (1)

பர்த்ருஹரி நீதி சதகம்

முலமும் உரையும்

முற்றுப் பெற்றன.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		உ		காயந்தவிரும்	31
அங்கிக்ரு	5	உண்மையுரை	10	காரணமிலலர	22
அடக்கத்தால்	32	உண்மைவித்து	7	காரியஞ்	40
அண்பொருள்	6	உலகிர்ப்பண	16	காவஅளவு	1
அண்டத்	49	உள்ளதுரை	11	காலநீழல்	26
அதமரிடை	40	உறவோர்க்கு	9	கி	
அதிகோபங்	24	எ		கிட்டத்தி	21
அமுதமிருப்	47	எண்ணற்கருஞ்	37	கு	
அமுதம்பெற	39	எண்ணின	50	குருமுதலாம்	14
அயன்சின	8	எண்ணெய்	3	குறைத்தமரந்	43
அரவின் தலை	22	இ		கோ	
அருந்தண்டம்	21	ஒக்கறிவு	51	கொஞ்சமதி	4
அருளுடைய	34	க		கோ	
ஆ		கடலிடத்தில்	36	கோட்டை	44
ஆகாயகங்கை	5	கல்வியே	8	ச	
ஆசையகற்றி	38	கவனமிடு	12	சமயத்திற்	19
ஆடைத்தலை	40	கள்ளன்கொடு	7	சா	
ஆபத்தில்	27	கன்மநில	51	சாணைகடை	18
ஆரமுந்தோ	8	கா		சாதகத்தின்	48
ஆரும்வேண்	34	காசினியாங்	19	சாதியிழிந்	16
ஆனவதிர்த்து	52	காயந்தமரம்	33	சாரமிலர	12

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சீ		தேவேந்திரன்	14	புழுத்தகழுதை	4
சிக்கஞ்சிறி	15	ந		பு	
சிக்கம்பசித்தா	11	நல்லதுசெய்	35	புவைப்போல்	13
சில்லிடத்து	20	நற்குணவா	43	பெ	
சூ		நற்செய்கை	50	பெரியோர்க்கு	47
சூரியகாந்த	15	நன்னட்பி	27	பெ	
சே		நா		பேசாதிருந்தால்	25
செல்வனாய்	43	நாழியரி	19	பேராசைத்து	23
சே		நீ		பொ	
சேடன்பட	14	நீந்தனைசெய்	41	பொறுமையே	9
சேவித்தும்	52	நெ		ம	
சூ		நொருப்பை	42	மணியருமை	6
சூரயத்தொழில்	30	ப		மலையச்சி	42
சூ		பகனிலாமங்கை	24	மனமாதி	38
தக்கோர்மன	30	படித்தோர்	10	மன்னன்மதி	17
தங்குறைதீர்	35	பணத்தழிவு	18	மன் ஓயிரை	28
தந்தைமன	32	பந்துகீழ்	45	மா	
தன்னிடத்தி	36	பா		மாளியை	23
தா		பாம்பிருந்த	45	மு	
தாழ்ந்த	19	பாம்புபுலி	46	முதலைப்பன்	2
து		பாரில்மகான்	28	மு	
துஷ்டரை	25	பி		முடரநியாமை	3
நெ		பிறப்பிறப்பு	13	யா	
தெய்வக்குயவ	47	பிறாநியா	31	யார்மனம்	41
தெரிந்தார்	1	பு		வா	
தெரியார்	2	புல்லுண்மா	26	வாகைமல	3
நெ		புவிக்கலங்கார	46	வாசித்தறிந்	50
தேவர்க்கு	48				

பார்க்குஹரி நீதி சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

அ. ப.		அ. ப.	
ஆத்திசூடி உரை	0 9	ஏசுவை நம்பினால் ரகசிப்	
கொன்றைவேந்தன் உரை	0 9	படையலாமா? ... 0	6
வெற்றியேற்கை உரை	1 0	கிறிஸ்தவர் விடை மறுப்பு	4 0
வாக்ருண்டாம் உரை	1 3	விவிலிய குற்சிதம் ... 2	0
நல்வழி உரை	... 1 6	ஷே திச்சார கண்டனம்	2 0
நன்னெறி உரை	... 1 6	சிட்ராம விளக்கம் ... 1	6
ஷே 6 திருநாற்கொத்த உரை	0 0	செபஸ்தினை, கடவுளா? 2	0
ஷே 6 தூவின் மூலமும், நீதி		யிசுரூபாராதனமுதலியன	1 0
கெறி விளக்க மூலமும்,		பைபிள் யா எழுதினது?	1 0
அவற்றின் இக்கிலிவ்		சிவனுர் தெவனு வன்னும்	
மொழிபெயர்ப்பும் நடந்		சீய நாவக்ரு ஜப்பு ... 1	0
கிய சிநிநூற்றிரட்டு ... 8	0 0	கிறிஸ்தவர் நானோதய	
அறப்பளிசுர சதகம் ... 3	0 0	ஆபாச விளக்கம் ... 0	6
கும்மோச சதகம் ... 3	0 0	பரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்து	
திருவேங்கட சதகம் ... 3	0 0	மத கண்டனம் ... 0	9
தண்டலியார் சதகம் ... 2	0 0	வஜ்ஜிராடகம் ... 1	0
கோவிர்த சதகம் ... 0	9 9	கிறிஸ்துமத திருமேயகத்	
எம்பிரான் சதகம் ... 1	0 0	தய ஆபாசம் ... 0	6
சிவசங்கர சதகம் ... 0	9 9	இந்தஜெய பேரிகை:	
ஷே 7 சதகமும் அடங்கிய		4 பாகமும் ... 3	9
சதகத்திரட்டு1-ம்பாகம் 12	0 0	பைபிஷம் உலக கிருஷ்டி	
கைலாசநாதர் சதகம் ... 2	0 0	யின் ஆபாசமும் ... 0	9
ஜெயங்கொண்டார் சதகம் 2	0 0	கிறிஸ்துமதத்தின் குருட்டு	
குருநாத சதகம் ... 1	0 0	நம்பிக்கை ... 0	3
அவையாம்பிகை சதகம் 2	0 0	பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்	
அருணாசல சதகம் ... 1	0 0	கள் படிக்கலாமா? ... 0	3
அண்ணாமலைச் சதகம் ... 2	0 0	ஆரியப்பெண்களுக்குக் கல்வி	
வடவேங்கடநாராயணசதகம் 2	0 0	கற்பிக்கும் முறைமை 0	6
தொண்டைமண்டலசதகம் 2	0 0	ஷே 18 தூலம் சேர்ந்தது 1	3
கோகுல சதகம் ... 0	9 9	சைவதூஷண பரிசாரம் 4	0
திருத்தொண்டர் சதகம் 2	0 0	பிரசங்கீபீடிகை, கிறிஸ்து	
ஷே 10 சதகமும் அடங்கிய		மத கண்டன வஜ்ஜிர	
சதகத்திரட்டு2-ம்பாகம் 1	1 1	குடாரம் ...	... 1 6

ரீப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சேன்னை.

பஞ்சதந்திர பாடற்கதை என வழங்கும்
பஞ்சதந்திரம் செய்யுள்
விலை அணை 8

பஞ்ச தந்திரம் என்பது இனிய கதைகள் மூலமாக நீதிகளைப் போதிக்கும் ஒர் அரிய நூல். பஞ்ச தந்திரம் என்றால் ஐந்து உபாயம்: அதாவது, பகைவரை ஜயிப்பதற்கு உபயோகிக்க வேண்டிய ஐந்து வகை உபாயங்களை உணர்த்தும் நூல் என்பது பொருள். இதில் அடங்கியுள்ள ஒவ்வொரு கதையும் அறிவை விருத்தி செய்வக்கூடிய நீதிகளைக் கொண்டிருப்பதால், இந் நூல் உலகத்தில் வழங்கும் பல பாடல்களில் பொழிவெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முதலில் எம்ஸ்கிருத பாடலையில் உள்ளது; இது தமிழில் முன்னர் வசன ரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, முன்னர் கல்வி பயிலும் சிறுவர் சிறுமியர் இது உடக்கிய கதைகளைச் சுலபமாக மனப் பாடம் பண்ணத்தக்க விதமாக, எல்லொருக்கும் விளக்கத்தக்க எளிய நடையில் இனிய சந்தம் அமைந்த விருத்திய பாக்களால் அமைக்கப்பட்டு, பஞ்சதந்திர பாடம் கலந்து பல வழக்கி வருகிறது. இது விவேக சிந்தாமணியைப் போல் உலகத்தினரைப் போதிக்கும் அரிய நூலாய் இருப்பதால், இம் பஞ்சதந்திர பாடற்கதையானது வித்தியார்த்திகளுக்கு வெகு அத்தியாவசியமான நூலாகும். [பஞ்ச தந்திர வசனம்: விலை அணை 10]

விவேக சிந்தாமணி

மூலமும் உரையும்: 2 பாகமும் [விலை ரூபா 1-2-0]

‘விவேக சிந்தாமணி’ என்பதற்கு விவேகத்தைத் தருவது சிய சிந்தாமணி போன்ற நூல் என்று பொருள். ‘சிந்தாமணி’ என்பது வேண்டியவற்றைத் தரும் சிறப்புற்ற ஒருவகைத் தெய்வமணி இம் மணி வேண்டியவற்றை யெல்லாம் தருவதுபோல், இந் நூலும் வேண்டிய விவேகங்களை யெல்லாம் தரக்கூடியதாக இருக்கலின், இதற்கு ‘விவேக சிந்தாமணி’ என்னும் பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந் நூல் சிறுவரும் கற்றுணர்வதற்குத் தகுதியான தெளிவான பாடல்களை யுடையதாகவும், நீதிகளை எளிதில் போதிக்கக்கூடியதாகவும் இருத்தலால், இது கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மிக உபயோகமான நூலாகும்.

ரிப்பன் புல்தக்சாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

	அ. ப.		அ. ப.
ரிப்பன் காண்பாட்டு ...	2	0 108 திருப்பதித்திருப்புகழ்	8 0
உரிச்சொல் நிகண்டு உரை	8	0 அஷ்டப்பிரபந்த மூலம்	12 0
விடுகல் மஞ்சரி ...	2	0 கைதமூலம் ...	1 ரூப
ஸ்ரீ திலகர் விசாரணை ...	12	0 சேர்ணசைலமாலை உரை	12 0
அறப்பளிசை சதகம் உரை	12	0 கால்வர் நான்மணிமாலை	
குமரேச சதகம் உரை ...	1 ரூ	0 மூலமும் உரையும் ...	12 0
ஆத்திகுடிவெண்பா உரை	1 ரூப	0 திருவாரூர் நான்மணிமாலை	
பிரகவாத சரித்திரம் ...	4	0 மூலமும் உரையும் ...	8 0
திருவள்ளுவர் சரித்திரம்	3	0 உவமான சங்கிரகம் உரை	4 0
சமயகுரவர்நால்வர்சாரம்	3	0 சதாசிவரூபம் உரை ...	4 0
சாவத்திரி சரித்திரம் ...	1	0 செளந்தரியலகரி உரை ...	6 0
மணமோகனராஜன் சரித்ர	1	6 ஸ்ரீ கந்தாதுபூதி உரை ...	8 0
புருஷத்தவெஷ்டுத்தி சரித்	1	6 கந்தரவகாரம் உரை ...	5 0
கடன்பட்ட கந்தன் சரித்	1	0 கந்தரந்தாதி உரை ...	5 0
ஆவிலேக பூரணகுரு கதை	1	6 கந்தர் சஷ்டி கவசம் உரை	5 0
பச்சையப்பமுதலியார்சரி	10	0 ஸ்ரீ விநாயக கவசம் உரை	5 0
சங்கீத சாஸ்திர சரித்திரம்	4	0 கல்வரையந்தாதி உரை ...	5 0
சிதம்பர ரகல்யம் ...	1	0 மறைசையந்தாதி உரை ...	5 0
கஜேந்திர மோகனம் ...	2	0 சரஸ்வதியந்தாதி உரை ...	5 0
இனிது நாற்பது உரை ...	3	0 கயிலாகவல் உரை ...	3 0
இன்ன நாற்பது உரை ...	3	0 வீரசைவ விஞ்ஞவிடை ...	5 0
கனவழி நாற்பது உரை ...	3	0 சைவ சமய வினக்க விஞ்ஞவிடை,	
கார் நாற்பது உரை ...	3	0 ஆசெளச விஞ்ஞவிடை	8 0
சிதம்பஞ்சமூலம் உரை ...	12	0 பிரச்சோத்தராத்நமாலிகை	2 0
நான்மணிக்கடிகை உரை	8	0 பத்ருஹரிவைராய்சதகம்	3 0
முதுமொழிக்காஞ்சி உரை	5	0 உபநயனூர்த்த தீபிகை ...	0 6
எலாதி உரை ...	6	0 பட்டணத்தார் பாடல் ...	2 0
திரிகடுகம் உரை ...	6	0 பத்திரகிரியார் புலம்பல்	1 6
வியாதி மூலம் ...	0	6 சிவராத்திரி மாண்மியம்	5 0
பணவிடு தூது ...	2	0 தாலாட்டுப் பிரபந்தம் ...	4 0
முஸ்தவுண்டு மாலை ...	1	6 ஸ்தலயாத்திரைபொதுவிதி	6 0
காந்திரஸ் மகாசபை ...	4	0 பாமாநந்த தீபம் ...	2 0
ஒளவைகுமர் ...	2	0 புஷ்பவிதி, புஷ்பபலன்	3 0

ரீபுடன் புத்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

ந. அ.	ந. அ.	ந. அ.
சிவசுந்தரி விளக்கம்... 1	8	தமிழ்நியும்பெருமக்களை 0
அஷ்டோதா சாதாரணமாவளி 0	4	நாலாயிரப் பிரபந்த சாரம் 8
ஸ்ரீ விஷ்ணு சகஸ்ரம் ... 0	2	ஒருதுறைக்கோவை ... 4
ஸ்ரீ ராம சகஸ்ரம் ... 0	2	சீகராததிக கலம்பகம் ... 2
ஸ்ரீ சிவ சகஸ்ரம் ... 0	2	யாப்பிலக்கண வினாவிடை 4
ஸ்ரீ விநாயகர் சகஸ்ரம்... 0	2	அணர்விலக்கண வசனம் 4
ஸ்ரீ சுப்பழையர் சகஸ்ரம் 0	2	உச்சணாதிமரல உரை... 2
ஸ்ரீ ஸ்ரீவிதா சகஸ்ரம் ... 0	2	குடாரம் ... 1
ஸ்ரீ சங்கரா விஜயம் ... 1	4	அம்மலரீயம், ஏயாசாசிரியம் 0
ஸ்ரீ விவேகரந்த விஜயம் 1	12	ஜாதிபெருக்கம் ... 2
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம் 1	4	விஷ்ணுவிஷ்ணு விஷ்ணுவிஷ்ணு 2
ஸ்ரீ ராமாஜ்ஞ விஜயம் ... 2	0	சைவசித்தரந்த வரலாறு 4
ஸ்ரீ மாதவ விஜயம் ... 1	0	வேதாந்தகுளாமணி மூலம் 0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம் 0	0	கைவல்யகந்த யுகம் ... 8
ஸ்ரீ விநாயகர் சரித்திரம் 2	0	சகர கைவல்யம் ... 8
ஸ்ரீ விஷ்ணு சரித்திரம் 2	0	எகாதேசவை ... 1
ஸ்ரீ விவேகரந்தர் விநாயகர் சரித்திரம்... 2	0	ஒருகாரதரீயம் மகத்துவம் 1
ஆத்திரகுழப்புராணம் உரை 2	0	அஷ்டாக்கார மகத்துவம்... 1
பிங்கல நிகண்டு உரை ... 2	8	ஆரியா சந்திராவர்தனம் 1
மதவருகம்... 2	0	மதுமுறைகண்ட வாகசகம் 5
ஸ்ரீ பகதல்லாமருதவசனம் 3	0	மலமாதேவ மரல ... 2
குசேலோபாயான மூலம் 1	0	மடராஜபதி மரல ... 2
கல்வாடம் உரையுடன் ... 3	0	ஜீவசாக்ஷி மரல ... 2
பழமொழி அகராதி ... 2	0	சிவானந்த மரல ... 4
கட்டளைப் பிரபந்தம் ... 0	8	மாதரொழுக்க இலக்கணம் 3
கனவெண்பா உரையுடன் 1	8	பள்ளைத் தாலாட்டி ... 0
நீதிநெறிவிளக்கம் உரை 0	10	திருமங்கலயதாரணவிதி 0
வேதப்பொருள் விளக்கம் 0	12	பாரதரீதி ... 2
தண்டியலங்காரம் உரை 1	12	சிவசிவவெண்பா முத்தவியை 0
சிவதருமோத்தரம் உரை 3	0	நீதிவெண்பா விநாயகர் 4
திருவெண்கைக்கோவை மூல மும் உரையும் ... 2	8	நீதிசாரம் விநாயகர் ... 4
		பஞ்ச தந்திரம் செய்யுள் 8
		பஞ்ச தந்திரம் வசனம் ... 10